

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 57/2005(1))

**ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»**

Ημερομηνία Απόφασης: 19 Μαρτίου, 2008

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Άντρου Μιχαηλίδη, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη, και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στη παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του Σταθμού πιθανές παραβάσεις των **άρθρων 33(2)(η)** και **34(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της **παραγράφου ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το άρθρο **33(2)(η)** αναφέρει:

«Όταν παρεμβάλλονται διαφημίσεις ή τηλεμπορικά μηνύματα σε εκπομπές άλλες από εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο (στ), πρέπει να παρέχεται διάστημα είκοσι τουλάχιστο λεπτών μεταξύ δύο διαδοχικών διακοπών κατά τη διάρκεια της εκπομπής.»

Το άρθρο **34(2)** αναφέρει:

«Η αναλογία του χρόνου μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεμπορίας μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20%.»

Η παράγραφος **ΣΤ. 3** αναφέρει:

«Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3½ λεπτά.»

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομ. 19.4.2005 έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή/ και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται πιο κάτω:

1. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **πρώτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'19'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
2. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **δεύτερη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'42'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
3. Στις **5.12.2004**, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05, η **τρίτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την άροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από **12'37''** εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(η)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

4. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **τρίτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'23'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
5. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **τέταρτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'16'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
6. Στις **5.12.2004**, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05, η **πέμπτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την πάροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από **15'48''** εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(η)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).
7. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **πέμπτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'48'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
8. Στις **5.12.2004**, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **έκτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'06'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
9. Στις **5.12.2004**, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05, η **έβδομη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών

προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την πάροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από 16'07'' εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου 33(2)(η) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

10. Στις 5.12.2004, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **έβδομη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των 3 ½ λεπτών (4'53''), κατά παράβαση της παραγράφου ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
11. Στις 5.12.2004, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05, η **όγδοη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την πάροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από 5'19'' εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου 33(2)(η) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).
12. Στις 5.12.2004, μεταξύ των ωρών 21:05 και 0:05 η **όγδοη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των 3 ½ λεπτών (4'51''), κατά παράβαση της παραγράφου ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
13. Στις 12.12.2004, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **δεύτερη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των 3 ½ λεπτών (4'45''), κατά παράβαση της παραγράφου ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
14. Στις 12.12.2004, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05, η **τρίτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την πάροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από 7'59'' εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου 33(2)(η) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

15. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **τρίτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'06'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
16. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **πέμπτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'07'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
17. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **έκτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'30'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
18. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **έβδομη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'23'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
19. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **όγδοη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'57'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).

20. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **ένατη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'00'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
21. Στις **12.12.2004**, κατά τη διάρκεια της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» η οποία μεταδόθηκε μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05, η **δέκατη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορικών μηνυμάτων ή και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), έγινε πριν την πάροδο είκοσι λεπτών (ύστερα από **14'40''** εκπομπής), κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(η)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).
22. Στις **12.12.2004**, μεταξύ των ωρών 20:55 και 0:05 η **δέκατη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Fame Story in Concert**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (5'04'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
23. Στις **13.12.2004**, μεταξύ των ωρών 22:00 και 23:00 η αναλογία του χρόνου μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεμπορίας, έχει υπερβεί το 20% κατά παράβαση του άρθρου **34(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Νόμο 23(1)/2000). Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν διαφημιστικά μηνύματα ή/ και μηνύματα τηλεμπορίας διάρκειας **13' 54''**.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου με επιστολή του ημερομ. 9.5.2005, στην οποία επισύναψε επιστολή με ημερομ. 26.4.2005 από την κα Κλερ Χριστοφίδου και κ. Νίκο Κωτσονόπουλου προς τον κ. Παπαφιλίππου, ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Η καταγγελία είναι κακόπιστη και εκδικητική και αποδεικνύει κατάφορη καταφρόνηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου που ανέπτυξα πολλές φορές ενώπιον της Αρχής.»

Υιοθετώ όσα έγγραφα στην καταγγελία αρ.58/2005(1) και τονίζω ότι η Αρχή έχει εισαγάγει πρόσφατα μια διαδικασία καταγγελίας των πάντων ακόμη και για τα αυτονόητα.

Απορρίπτεται η καταγγελία.

Ο Σταθμός θα υποβάλει και άλλες παραστάσεις όταν:

α) λάβει αντίγραφο του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού και
β) λάβει αντίγραφο και γνώση όλου του διοικητικού φακέλου τα οποία ζητώ δια της παρούσης.

Ο Σταθμός θα εκπροσωπηθεί στην ακρόαση.»

Η επιστολή με ημερ. 26.4.2004 την οποία επισύναψε ο κ. Παπαφιλίππου αναφέρει τα εξής:

«05/12/2004

Καταγγελίες 1-2-4-5-7-8-10-12

12/12/2004

Καταγγελίες 13-15-16-17-18-19.

Οι καταγγελίες 20-21-22 (για ένατη και δέκατη σφήνα και διακοπή πριν τα 20 λεπτά για την δέκατη σφήνα)δεν ευσταθούν γιατί η εκπομπή «FAME STORY IN CONCERT II» είχε μόνο 8 σφήνες.

Οι σφήνες περιείχαν διαφημίσεις 3½ λεπτών και ο υπόλοιπος χρόνος ήταν τρέηλερς που αφορούσαν προγράμματα του σταθμού ούτως ώστε να συμπληρωθεί ο χρόνος της διαφημιστικής σφήνας της Ελλάδας εφ' όσον το εν λόγω πρόγραμμα μεταδιδόταν σε απ' ευθείας σύνδεση (διασυνοριακά) με την Ελλάδα.

Σύμφωνα με τον Τροποποιητικό Νόμο 23(1) του 2000 Άρθρο 9(3).

(τροποποίηση Άρθρου 34 του βασικού Νόμου)

Άρθρο 9 (3) (i):

η διαφήμιση δεν περιλαμβάνει τις ανακοινώσεις του τηλεοπτικού σταθμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα και τα δευτερεύοντα προϊόντα που παράγονται άμεσα από τα προγράμματα αυτά.

Άρθρο 9 (3) (ii):

Τις τηλεοπτικές κοινωφελείς ανακοινώσεις και εκκλήσεις για αγαθοεργίες που μεταδίδονται δωρεάν

05/12/2004

Καταγγελίες 3-6-9-11

12/12/2004

Καταγγελίες 14

Όσον αφορά τις καταγγελίες για διακοπή του προγράμματος πριν από τα 20 λεπτά αυτή οφείλεται στην Διασυνοριακή μετάδοση του προγράμματος. Στην Ελλάδα στα 20 λεπτά συμπεριλαμβάνεται και η διάρκεια της προηγούμενης σφήνας. Δηλαδή 5' σφήνα + 15' λεπτά εκπομπή = 20' λεπτά.

Εάν εμείς διακόπτουμε στα 20 λεπτά που επιτρέπει ο νόμος τότε αντικρούεται με τον Νόμο 7(1) 1998 Άρθρο 33(2)(ε):

Στο οποίο αναφέρεται ότι η διαφήμιση και η τηλεμπορία μπορούν να παρεμβάλλονται και κατά τη διάρκεια των εκπομπών εφ' όσον δε τίγεται η αρτιότητα και η αξία των εκπομπών, λαμβανομένων υπ' όψιν των φυσικών διακοπών του προγράμματος, καθώς και της διάρκειας και της φύσης του και εφ' όσον δεν τίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων.

Σύμφωνα με τον Νόμο 7(1) του 1998 στο ΜΕΡΟΣ ΙΧ-ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑΔΟΣΗ Άρθρο 32(2):

Η Αρχή εξασφαλίζει την ελευθερία λήψεως και δεν εμποδίζει την αναμετάδοση της στο έδαφος της Δημοκρατίας των Εκπομπών που προέρχονται από Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

13/12/2004

Δεν υπήρξε παράβαση κατά την πιο πάνω ημερομηνία. Μεταξύ των ωρών 22:00 – 23:00 που αναφέρεται η καταγγελία τηρήθηκε κανονικά το 20% της αναλογίας μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων ανά ωρολογιακή ώρα. Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν διαφημίσεις 11':28'' και όχι 13':54'' όπως αναφέρεται στην καταγγελία.»

Η επιστολή ημερομηνίας 9.5.2005 για την Υπόθεση με αρ. Φακ.58/2005(1) την οποία υιοθετεί ο κ. Παπαφιλίππου και για την παρούσα υπόθεση αναφέρει τα εξής:

«Η καταγγελία απορρίπτεται ως εκδικητική και κακόπιστη.

1. Η Αρχή αγνοεί επιδεικτικά ότι η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων κηρύχθηκε *ultra vires* με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου στις προσφυγές του Αντέννα αρ. 232/02 και 472/02. Η Αρχή τουλάχιστον περιφρονεί και καταφρονεί την Δικαιοσύνη.
2. Επικουρικά αναφέρω:
Οι σφήνες περιείχαν διαφημίσεις 3½ λεπτών ή λιγότερα και ο υπόλοιπος χρόνος ήταν τρέϊλερ προβολής προγραμμάτων του Σταθμού ώστε να συμπληρωθεί ο χρόνος της διαφημιστικής σφήνας της Ελλάδας εφ' όσον το εν λόγω πρόγραμμα μεταδίδεται σε απ' ευθείας σύνδεση και εφαρμόζεται η πρόνοια για διασυνοριακή εκπομπή.

3. Στην Ελλάδα δεν έχει καταδικασθεί ο μεταδίδων την εκπομπή Σταθμός από το ΕΡΣ όπως προαπαιτεί ο Κυπριακός Νόμος
4. Ο Σταθμός θα επικαλεσθεί τον Νόμο 23(1)/2000.
5. Υπάρχει «συγκέντρωση» ασύμβατων κατηγοριών και παραβάσεων κατά παράβαση της αρχής της σαφήνειας και της καλής πίστης.
6. Όσον αφορά τις καταγγελίες για διακοπή του προγράμματος πριν από τα 20 λεπτά, αυτό δεν είναι αληθές:
 - (α) τα 20 λεπτά περιλαμβάνουν και τη σφήνα.
 - (β) αυτή είναι η Ευρωπαϊκή πρακτική.
 - (γ) αυτή είναι η Ελληνική πρακτική.
 - (δ) αυτή πρέπει να είναι η σαφής ερμηνεία του Νόμου.
 - (ε) δεν εθίγη η αρτιότητα και η αξία των εκπομπών.Εν πάση περιπτώσει, η διασυνοριακή εκπομπή έχει και δικούς της νόμους που πρέπει η Αρχή να τιμά.
7. Ο Σταθμός θα υποβάλει και άλλες παραστάσεις όταν:
 - (α) λάβει αντίγραφο του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού και
 - (β) λάβει αντίγραφα και γνώσει όλου του διοικητικού φακέλου τα οποία ζητώ δια της παρούσης.

Με τη λήψη του υλικού που ζητώ με την παρούσα θα ετοιμασθούμε για την ακρόαση της υπόθεσης. Ελπίζουμε να έχουμε 20 μέρες προειδοποίηση γιατί θα έχουμε μάρτυρες από το εξωτερικό.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ.16.1.2006 πληροφόρησε το σταθμό ότι έχει κάνει δεκτό το αίτημα για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, και τον κάλεσε να εμφανιστεί στα γραφεία της Αρχής στις 20.1.2006 και ώρα 10:00 π.μ. για το πιο πάνω σκοπό.

Στις 22.6.2007 η Αρχή με επιστολή της κάλεσε το σταθμό σε συνεδρία της την Τετάρτη 4.7.2007 για την εξέταση της υπόθεσης.

Στις 25.6.2007 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής ενεργώντας εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

«Ενεργούμε για τον σταθμό ANTENNA.

A) Γεγονότα της παρούσας υπόθεσης:

1. Στις 19/4/2005 η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό τις επίδικες καταγγελίες.
2. Στις 9/5/2005 ο σταθμός υπέβαλε νομικές εισηγήσεις και συγχρόνως ζήτησε από την Αρχή να λάβει γνώση του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου.
3. Μετά από σχετική άδεια της Αρχής, ο σταθμός προέβηκε σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου στις 20/01/2006.
4. Ενάμιση χρόνο μετά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και πέραν των δύο χρόνων μετά που ο σταθμός υπέβαλε τις πρώτες του νομικές εισηγήσεις, οι οποίες καταδείκνυαν ότι οι επίδικες κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες, η Αρχή με επιστολή της ημερ. 22/6/2007, ενημέρωσε το σταθμό ότι όρισε την υπόθεση για ακρόαση στις 4/7/2007.

B) Νομική Εισήγηση:

Είναι η θέση μας ότι με τις πιο πάνω ενέργειες της η Αρχή ενήργησε κατά παράβαση της Αρχής της Καλής πίστης και επομένως κατά παράβαση νόμου, εφόσον η Αρχή της Καλής πίστης βρίσκεται κωδικοποιημένη και στο άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99. Και επεξηγούμε:

Η Αρχή της καλής πίστης, είναι μια από τις αρχές οι οποίες συνθέτουν την Αρχή της Χρηστής Διοίκησης. Άλλωστε και το άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99, περιλαμβάνεται στο Μέρος Χ του Νόμου το οποίο φέρει τον τίτλο «*ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ*».

Σύμφωνα με το άρθρο **51(1) του νόμου 158(1)/99** λοιπόν, «*Η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο, ώστε να εξαπατά ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο*».

Σύμφωνα με τον **Σπηλιωτόπουλο** (Ε.Π.Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος II, 11^η έκδοση, υποσημείωση 162), Η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, αποτελεί κριτήριο για την συνταγματικότητα νομοθετικών διατάξεων. Στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, αποτελεί ειδικότερη γενική αρχή συνταγματικής προέλευσης, δηλαδή στοιχείο της αρχής της Νομιμότητας που διέπει την δράση της Διοίκησης. Εξάλλου η αρχή αυτή αποτελεί και γενική αρχή του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου.

Από όλα όσα έχουμε αναφέρει παραπάνω, προκύπτει ότι πίσω από το σύνολο των ενεργειών της Αρχής, κρύβεται μια ασυνέπεια και μια κακοπιστία οι οποίες εκδηλώθηκαν, εξωτερικεύτηκαν και εξαιτίας αυτών ο σταθμός υπέστη ταλαιπωρία. Η Αρχή δεν είχε κανένα απολύτως λόγο να καθυστερήσει τόσο πολύ να ορίσει την υπόθεση για ακρόαση. Η εν λόγω καθυστέρηση, δημιούργησε στο σταθμό την καλόπιστη πεποίθηση ότι η Αρχή, μετά που εξέτασε τις νομικές εισηγήσεις του σταθμού, δεν προτίθετο να προχωρήσει περαιτέρω τη διαδικασία και απόλαξε το σταθμό. Την εμπιστοσύνη αυτή ήρθε να ανατρέψει η τόσο αργοπορημένη ειδοποίηση για ορισμό ακρόασης. Η σε τόσο μεγάλο βαθμό καθυστέρηση κοινοποίησης στο σταθμό των προθέσεων της Αρχής, στην ουσία ναρκοθετεί την ορθή λειτουργία του σταθμού και των τηλεοπτικών δρώμενων που η καθ' ής πρέπει να διαφυλάττει.

Περαιτέρω, η ενέργεια αυτή της Αρχής κρύβει συγκεκριμένη σκοπιμότητα και αντίκειται στην αρχή της Χρηστής Διοίκησης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, υποβάλλουμε ότι η Αρχή ενήργησε κατά τρόπο ασυνεπή και με κακοπιστία και επομένως κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης και κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και επομένως οφείλει να τερματίσει την εξέταση της παρούσας υπόθεσης.

Γ) Αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες:

Άνευ βλάβης της πιο πάνω νομικής μας εισήγησης, σε περίπτωση που παρανόμως η Αρχή επιμένει να προχωρήσει την εξέταση της παρούσας υπόθεσης αναφέρουμε τα εξής:

Στις 20/01/2006 προβήκαμε σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου. Μετά από μελέτη του διοικητικού φακέλου, προκύπτουν αρκετά ερωτήματα αναφορικά με την διαδικασία που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα. Ως εκ τούτου ζητούμε με την παρούσα περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες αναφορικά με τα πιο κάτω ερωτήματα:

1. Έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων»:

I. Ποιος συμπλήρωσε το έντυπο αυτό και πότε;

II. Υπήρξε παραπονούμενος;

III. Ποιος αποφάσισε την έναρξη διαδικασίας διερεύνησης;

IV. Ποιος όρισε την ερευνώσα λειτουργό;

V. Ποιος έκανε τις «παρατηρήσεις λειτουργών» («Διακοπές για διαφημίσεις / συχνότητα και διάρκεια»);

VI. Πότε ακριβώς συμπληρώθηκε ο χώρος που φέρει τον πιο πάνω τίτλο («παρατηρήσεις λειτουργών») και από ποιόν;

2. «Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 16/2005 ημερ. 6/4/2005 σελ. 2 παράγραφος αρ. 2»:

I. Ποια η αιτιολογία για την απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση;

II. Έλαβε υπόψη της η Αρχή κατά το σχηματισμό της κρίσης της για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού ότι το πόρισμα της ερευνώσας λειτουργού είναι ανατιολόγητο;

III. Τι αξιολόγησε η Αρχή για να εκδώσει την απόφαση της;

IV. Τι μελέτησε η Αρχή και ποια προδικασία ακολούθησε προτού καταλήξει σε κρίση περί εκ πρώτης όψεως ενοχή εναντίον του σταθμού;

V. Έλαβε υπόψη της η Αρχή κατά το σχηματισμό της κρίσης της για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού ότι η ερευνώσα λειτουργός δεν διεξήγαγε επαρκή έρευνα;

VI. Υπήρχε μειοψηφία στην απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό ή η εν λόγω απόφαση λήφθηκε ομόφωνα;

VII. Το «απόσπασμα Πρακτικών» σε ποια πρακτικά αναφέρεται; Γιατί δεν υπήρχε ολοκληρωμένο, άρτιο πρακτικό της ως άνω Συνεδρίας της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης στον διοικητικό φάκελο που μας δόθηκε για επιθεώρηση;

VIII. Ποίος κατέγραψε τα πρακτικά;

IX. Στην εν λόγω συνεδρία ήταν παρούσα και η ερευνούσα λειτουργός;

3. Σημείωμα Λειτουργού της Αρχής ημερ. 10/2/2005:

I. Το εν λόγω εσωτερικό σημείωμα, το οποίο αποτελείται από δυο σελίδες μόνο, αποτελεί το πόρισμα της υπόθεσης;

II. Εάν η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα είναι καταφατική, τι ακριβώς ερεύνησε η λειτουργός και που καταγράφεται το πόρισμά της;

III. Ποια η αιτιολογία, των συμπερασμάτων της λειτουργού που αναφέρονται στη δεύτερη και τελευταία σελίδα του σημειώματος της;

IV. Ποιος έκανε την χρονομέτρηση;

V. Γιατί συμπεριλήφθηκε στην χρονομέτρηση ο χρόνος αυτοπροβολής του σταθμού;

4. Κατηγορητήριο που απεστάλη στο σταθμό με επιστολή της Αρχή ημερ. 19/4/2005:

I. Η απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση λήφθηκε σύμφωνα με το «Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 16/2005 στις 6/4/2005. Το κατηγορητήριο φέρει στο τέλος του ημερομηνία 10/2/2005. Δηλαδή το κατηγορητήριο συντάχθηκε πριν αποφασίσει η Αρχή για εκ πρώτης όψεως υπόθεση;

II. Γιατί το κατηγορητήριο δεν φέρει υπογραφή;

5. Επιστολή του σταθμού ημερ. 9/5/2005:

I. Τέθηκαν ενώπιον της Αρχής οι νομικές εισηγήσεις του σταθμού που περιέχονται στην πιο πάνω επιστολή;

II. Αξιολογήθηκαν από την Αρχή οι νομικές εισηγήσεις του σταθμού που περιέχονται στην πιο πάνω επιστολή;

6. Εσωτερικό Σημείωμα Ερευνώσας Λειτουργού ημερ. 1/11/2005:

I. Ποιος ο σκοπός σύνταξης του εσωτερικού αυτού σημειώματος; Ποίος ζήτησε την σύνταξη του από την λειτουργό;

II. Αποτελεί το εν λόγω σημείωμα πόρισμα;

III. Γιατί δεν υπάρχει οποιοσδήποτε σχολιασμός των νομικών εισηγήσεων του σταθμού που περιέχονται στην επιστολή του ημερ. 9/5/2005, αλλά απλή καταγραφή; Ποία η έρευνα;

IV. Πότε η Αρχή επιλήφθηκε και αξιολόγησε το εν λόγω εσωτερικό σημείωμα;

Παρακαλούμε όπως έχουμε απάντηση επί όλων των ερωτημάτων, γενικών και ειδικών. Σε περίπτωση που η Αρχή παραλείψει να απαντήσει, τότε ο σταθμός θα αποστερηθεί στην ουσία το Δικαίωμα ακρόασης του.

Σύμφωνα με το άρθρο 43 του Νόμου 158(1)/99:

(1) «Το δικαίωμα ακρόασης παρέχεται, εκτός από τις περιπτώσεις τις οποίες ο νόμος προβλέπει ρητά, σε κάθε πρόσωπο που θα επηρεαστεί από την έκδοση πράξης ή από την λήψη διοικητικού μέτρου που είναι πειθαρχικής φύσης ή που έχει το χαρακτήρα της κύρωσης ή που είναι άλλως ως δυσμενούς φύσης.

(2) Διοικητικό όργανο που προτίθεται να στηρίζει την απόφασή του σε ισχυρισμούς εναντίον ενός προσώπου οφείλει να παράσχει την ευκαιρία στο πρόσωπο αυτό να υποβάλει τις απόψεις του για τους ισχυρισμούς αυτούς.

(3) Το δικαίωμα ακρόασης ασκείται είτε αυτοπροσώπως είτε δια δικηγόρου της εκλογής του ενδιαφερομένου.

(6) Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί, ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφασή του να απορρίψει ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβλάπτει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου.

Το Δικαίωμα της Ακρόασης θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας(Αρ. Προσφ. 290/89), Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3 ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας(ΑΡ. Προσφ. 911/87)

*Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το **άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ** που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λεπτομέρειες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.*

Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Χάρτη, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του και στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιώδους αρχής της διοικητικής διαδικασίας.

Σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ, το περιεχόμενο του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης συγκροτείται από μια σειρά ειδικότερων δικαιωμάτων, που αντιστοιχούν σε ανάλογες υποχρεώσεις της διοίκησης. Πρόκειται ειδικότερα για την υποχρέωση προηγούμενης πληροφόρησης από την πλευρά της διοίκησης προς τον πολίτη σε σχέση με νομικά και πραγματικά περιστατικά, στα οποία θα στηριχθεί το δυσμενές μέτρο, το οποίο πρόκειται να ληφθεί. Η υποχρέωση αυτή αντιστοιχεί και σε ανάλογο δικαίωμα του πολίτη για προηγούμενη πληροφόρηση (ΔΕΚ R/C 305/95, ΔΕΚ R/C 462/98). Το δεύτερο στοιχείο αφορά το ειδικότερο δικαίωμα του πολίτη να καταθέσει τη δική του άποψη σε σχέση με το μέτρο που πρόκειται να ληφθεί, ενώ το τρίτο στοιχείο αφορά το δικαίωμα του θιγόμενου πολίτη να ληφθούν υπόψη οι απόψεις του κατά την λήψη της σχετικής απόφασης. Περαιτέρω, σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ,

φορείς των θεμελιωδών κοινοτικών δικαιωμάτων είναι και τα νομικά πρόσωπα, ιδίως αυτά του ιδιωτικού δικαίου (βλ. χαρακτηριστικά ΔΕΚ &-C 265/87).

Σύμφωνα με το άρθρο 51(1) του Χάρτη, το οποίο καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του χάρτη, «οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρούμενης της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν δίκαιο της Ένωσης (Μετά την πέμπτη τροποποίηση του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Κύπρος εφαρμόζει δίκαιο της Ένωσης, άρθρο 1^Α του Συντάγματος). Κατά συνέπεια, οι ανωτέρω σέβονται τα δικαιώματα και τις αρχές και προάγουν την εφαρμογή τους, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες τους».

Από όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις πληροφορίες που ζητάμε με την παρούσα, σε σχέση με τα νομικά και πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

Περαιτέρω, εφόσον η Αρχή αποφάσισε να ορίσει ακρόαση ενάμιση χρόνο μετά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, ζητούμε να πληροφορηθούμε κατά πόσο ο διοικητικός φάκελος έχει εν τω μεταξύ «εμπλουτιστεί».

Είστε υποχρεωμένοι και αυτή την πληροφορία να μας δώσετε γιατί έχει ιδιαίτερη νομική αξία για τους πελάτες μας.

Εν συνεχεία, η Αρχή με επιστολή της προς στο σταθμό ημερομ. 27.6.2007 ανέφερε τα εξής:

«(...)Έχω οδηγήσει να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 25.6.2007 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την αποστολή στους σταθμούς της επιστολής της Αρχής με τον Πίνακα των παραβάσεων μέχρι την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης (ακρόαση) αποστέλλονται από τους σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται διάφορα θέματα, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότι τα θέματα που εγείρονται, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα εκδικαστεί η υπόθεση.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι, τα θέματα που εγείρετε με την επιστολή σας ημερομηνίας 25.6.2007, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία ημερομηνίας 4.7.2007 κατά την οποία θα εκδικαστεί η εν λόγω υπόθεση.»

Στις 28.6.2007 η Αρχή με επιστολή της πληροφόρησε το σταθμό ότι η εξέταση της υπόθεσης 57/2005(1) που ήταν ορισμένη στις 4.7.2007 αναβάλλεται.

Στις 2.7.2007 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ενεργώντας εκ μέρους του σταθμού ανέφερε τα εξής για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

A) Γεγονότα της παρούσας υπόθεσης:

1. Στις 19/4/2005 η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό τις επίδικες καταγγελίες.
2. Στις 9/5/2005 ο σταθμός υπέβαλε νομικές εισηγήσεις και συγχρόνως ζήτησε από την Αρχή να λάβει γνώση του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου.
3. Μετά από σχετική άδεια της Αρχής, ο σταθμός προέβηκε σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου στις 20/01/2006.
4. Ενάμιση χρόνο μετά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και πέραν των δύο χρόνων μετά που ο σταθμός υπέβαλε τις πρώτες του νομικές εισηγήσεις, οι οποίες κατεδείκνυαν ότι οι επίδικες κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες, η Αρχή με επιστολή της ημερ. 22/6/2007, ενημέρωσε το σταθμό ότι όρισε την υπόθεση για ακρόαση στις 4/7/2007.
5. Ο σταθμός με επιστολή του ημερ. 25/6/2007, υπέβαλε προς την Αρχή νομικές εισηγήσεις για παράβαση Νόμου και άνευ βλάβης, αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες.
6. Αντί απαντήσεως στο περιεχόμενο της επιστολής μας ημερ. 25/6/2007 και αντί ικανοποιήσεως του αιτήματός μας για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, ο σταθμός παρέλαβε επιστολή του διευθυντή της Αρχής ημερ. 27/6/2007, με την οποία πληροφορείτο ότι τα ζητήματα που εγείρονται με την εν λόγω επιστολή μας, θα εξετασθούν κατά τη συνεδρία της Αρχής στις 4/7/2007.

7. Ακολούθως, η Αρχή με νέα επιστολή της ημερ. 28/6/2007, πληροφόρησε το σταθμό ότι η συνεδρία της ημερ. 4/7/2007, αναβάλλεται επ' αόριστο.

B) Νομική Εισήγηση:

Είναι η θέση μας ότι με τις πιο πάνω ενέργειες της η Αρχή εξακολουθεί να ενεργεί (σχετική η επιστολή μας ημερ. 25/6/2007 στην οποία και παραπέμπουμε) κατά παράβαση της Αρχής της Καλής πίστης και επομένως κατά παράβαση νόμου, εφόσον η Αρχή της Καλής πίστης βρίσκεται κωδικοποιημένη και στο άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99. Και επεξηγούμε:

Η Αρχή της καλής πίστης, είναι μια από τις αρχές οι οποίες συνθέτουν την Αρχή της Χρηστής Διοίκησης. Άλλωστε και το άρθρο 51 του νόμου 158(1)/99, περιλαμβάνεται στο Μέρος Χ του Νόμου το οποίο φέρει τον τίτλο « ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ».

Σύμφωνα με το **άρθρο 51(1) του νόμου 158(1)/99** λοιπόν, «Η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο, ώστε να εξαπατά ή να ταλαιπωρεί χωρίς λόγο το διοικούμενο».

Σύμφωνα με τον **Σπηλιωτόπουλο** (Ε.Π.Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος ΙΙ, 11^η έκδοση, υποσημείωση 162), Η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, αποτελεί κριτήριο για την συνταγματικότητα νομοθετικών διατάξεων. Στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, αποτελεί ειδικότερη γενική αρχή συνταγματικής προέλευσης, δηλαδή στοιχείο της αρχής της Νομιμότητας που διέπει την δράση της Διοίκησης. Εξάλλου η αρχή αυτή αποτελεί και γενική αρχή του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου.

Από όλα όσα έχουμε αναφέρει παραπάνω, προκύπτει ότι πίσω από το σύνολο των ενεργειών της Αρχής, κρύβεται μια ασυνέπεια και μια κακοπιστία οι οποίες εκδηλώθηκαν, εξωτερικεύτηκαν και εξαιτίας αυτών ο σταθμός υπέστη ταλαιπωρία. Η Αρχή δεν είχε κανένα απολύτως λόγο να καθυστερήσει τόσο πολύ να ορίσει την υπόθεση για ακρόαση. Η εν λόγω καθυστέρηση, δημιούργησε στο σταθμό την καλόπιστη πεποίθηση ότι η Αρχή, μετά που εξέτασε τις νομικές εισηγήσεις του σταθμού, δεν προτίθετο να προχωρήσει περαιτέρω τη διαδικασία και απάλλαξε το σταθμό. Την εμπιστοσύνη αυτή ήρθε να ανατρέψει η τόσο αργοπορημένη ειδοποίηση για ορισμό ακρόασης. Η σε τόσο μεγάλο βαθμό καθυστέρηση κοινοποίησης στο σταθμό των προθέσεων της Αρχής, στην ουσία ναρκοθετεί την ορθή λειτουργία του σταθμού και των τηλεοπτικών δρώμενων που η Αρχή πρέπει να διαφυλάττει. Περαιτέρω, η ενέργεια αυτή της Αρχής κρύβει συγκεκριμένη σκοπιμότητα και αντίκειται στην αρχή της Χρηστής Διοίκησης.

Ο σταθμός με την επιστολή του ημερ. 25/6/2007 υπέβαλε προς την Αρχή νομικές εισηγήσεις για παράβαση της Αρχής της καλής πίστης και αφού επιφύλαξε τα δικαιώματά του, υπέβαλε αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, σε περίπτωση που η Αρχή αποφάσιζε να συνεχίσει τη παράνομη διαδικασία. Η Αρχή όχι μόνο δεν αποφάσισε επί της προδικαστικής ένστασης, όχι μόνο δεν ικανοποίησε το νόμιμο αίτημα του σταθμού για παροχή σ' αυτόν

σημαντικών στοιχείων, τα οποία είναι απαραίτητα για την Υπεράσπιση του, αλλά εξακολουθεί συγχρόνως να καθυστερεί την εκδίκαση της υπόθεσης, διατηρώντας το σταθμό στη δυσμενή θέση του κατηγορουμένου και ναρκοθετώντας την ορθή λειτουργία του σταθμού και των τηλεοπτικών δρόμων που η Αρχή πρέπει να διαφυλάττει. Η νέα καθυστέρηση από την Αρχή κρύβει επίσης νέα συγκεκριμένη σκοπιμότητα και αντίκειται στην αρχή της Χρηστής Διοίκησης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, υποβάλλουμε ότι η Αρχή ενήργησε και εξακολουθεί να ενεργεί κατά τρόπο ασυνεπή και με κακοπιστία και επομένως κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης και κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και επομένως οφείλει να τερματίσει την εξέταση της παρούσας υπόθεσης.

Επιπροσθέτως, υποβάλλουμε ότι με τις πιο πάνω ενέργειες της η Αρχή παραβίασε το συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα του σταθμού για διεκπεραίωση της υπόθεσης του εντός ευλόγου χρόνου. Ο σταθμός ως πειθαρχικά διωκόμενος και οιονεί κατηγορούμενος διατηρεί ακέραιο το δικαίωμα του για δίκη εντός ευλόγου χρόνου.

Είναι καλά εμπεδωμένη η νομική αρχή ότι η δίκη πρέπει να διεκπεραιώνεται εντός ευλόγου χρόνου. Αποτελεί δε και βασικό συνταγματικό δικαίωμα (άρθρο 30(2) του Συντάγματος), το οποίο βρίσκεται επίσης κατοχυρωμένο στο άρθρο 6(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Παραπέμπουμε σχετικά στο σύγγραμμα *Human Rights and Criminal Justice 1st edition by Ben Emmerson Q.C. and Andrew Ashworth Q.C* όπου μεταξύ άλλων αναφέρονται τα ακόλουθα:

Σελίς 350-353:

«D.Delay

The Strasbourg Caselaw

1. *Article 6(I) guarantees a right to a hearing within a reasonable time in both civil and criminal cases. Its purpose is to protect all parties from excessive procedural delays. In guaranteeing a trial within a reasonable time Article 6(I) underlines “the importance of rendering justice without delays which might jeopardize its effectiveness and credibility. In criminal cases it serves the additional function of protecting individuals from “remaining too long in a state of uncertainty about their fate”. It is thus a guarantee of expedition in the conduct of the proceedings themselves. In determining what constitutes a “reasonable time” for the purposes of Article 6, regard must be had to the circumstances of each case including, in particular, the complexity of the factual or legal issues raised by the case; the conduct of the applicant and of the competent administrative and judicial authorities; and what is “at stake” for the applicant.....*

.....
.....

Επίσης, στην ποινική έφεση αρ.5258 Στέλιος Ευσταθίου ν. Αστυνομίας ημερ.21/6/1990 το Εφετείο δέχθηκε ότι αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε στις 30/10/87 και τελικά εκδικάσθηκε στις 3/1/90 καθυστέρησε να εκδικασθεί και επέτρεψε την έφεση και ακύρωσε την καταδίκη. Πολύ χαρακτηριστικό είναι το μέρος της απόφασης του Δικαστηρίου στην σελίδα 295 όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδεχόμενο την έφεση αποφάσισε:

- 1) Το μέτρο της δικαιοσύνης είναι πάντα το ίδιο. Δεν αλλάζει επειδή το αδίκημα είναι ήσσονος βαρύτητας.
- 2).....
- 3) Το δικαίωμα του εφεσείοντος να την εντός ευλόγου χρόνου διαπίστωση της ποινικής ευθύνης (Σύνταγμα, άρθρο 30.2) παραβιάστηκε. Η εκτροπή αυτή καθιστά την διαδικασία άκυρη.

Στις σελίδες 301-303 της ίδιας απόφασης αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

«Ο λόγος (α) είναι ο πρώτος που πρέπει να εξετασθεί ως θέμα λογικής τάξης. Παραβίαση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο άρθρο 30.2 καθιστά τη διαδικασία άκυρη στην ολότητα της. Το άρθρο 30.2 οριοθετεί τις προϋποθέσεις για την έγκυρη διαπίστωση των αστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του πολίτη καθώς και της ποινικής του ευθύνης. Η διάγνωση τους έξω από τα πλαίσια αυτά αποτελεί εκτροπή από τα συνταγματικά θέσμιμα και καθιστά τη διαδικασία άκυρη ως: μέσο διαπίστωσης των αστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ή της ποινικής ευθύνης του κατηγορουμένου. (Βλέπε Psaras and Another v.Repubic(1987) 2 CLR 132, Bell v.D.P.P. of Jamaica[1985] 2 All ER585. Βλέπε επίσης Police v.Georghiadis (1982) 2 CLR 33 αναφορικά με τις δικαιοδικές επιπτώσεις από παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών που κατοχυρώνονται στο μέρος II του Συντάγματος.) Η τήρηση των εγγυών που θέτει το άρθρο 30.2 του Συντάγματος αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα του κάθε κατηγορουμένου για τη διαπίστωση της ποινικής του ευθύνης και συγχρόνως υποχρέωση της πολιτείας. Το μέγεθος της υποχρέωσης υποδηλώνεται και από τις πρόνοιες του άρθρου 158.2 που δεσμεύει την πολιτεία να συστήσει δικαστήρια σε επαρκή αριθμό «δια την προσφοράν και άνευ καθυστερήσεων απονομήν της δικαιοσύνης και δια την διασφάλισιν, εντός των ορίων της δικαιοδοσίας αυτών, της πιστής εφαρμογής των διασφαλιζουσών τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίας διατάξεων του Συντάγματος». Ότι ενσωματώνει το άρθρο 30.2 είναι οι κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης η εξασφάλιση των οποίων αποτελεί και πρέπει να αποτελεί πρωταρχική μέριμνα της πολιτείας.

Στην Ποινική έφεση 6892 Φαίδωνα Ανδρέα Χριστόπουλου εναντίον Αστυνομίας απόφαση ημερ. 28/2/2001 το Δικαστήριο μεταξύ άλλων αποφάσισε και τα ακόλουθα:

«Η έγκαιρη διαπίστωση της ποινικής ευθύνης του κατηγορουμένου και των αστικών του δικαιωμάτων αποτελεί αφενός θεμελιώδες δικαίωμα του ανθρώπου και αφετέρου κεφαλαιώδη υποχρέωση της Πολιτείας, κατ' εξοχή της Δικαστικής Λειτουργίας, όπως ορίζει το άρθρο 35 του Συντάγματος. Ανάλογη είναι και η σημασία που αποδίδεται από το κοινό δίκαιο στην έγκαιρη απονομή της δικαιοσύνης. Στην πρόσφατη απόφαση R v. Crown Court ex p Norman (2000) 3 All ER 267, υπογραμμίζεται η σπουδαιότητα που ενέχει για την απονομή της δικαιοσύνης ο σύντομος ορισμός σοβαρών ποινικών υποθέσεων προς εκδίκαση και η δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων για την ακρόαση τους.»

«Τέλος στην Αίτηση Ευθύβουλου Λιασιδή, Πολιτική Έφεση αρ. 10219 - 19.2.1999, επαναλαμβάνεται ότι:

«Η δίκη καθίσταται άδικη, εάν η ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου διαπιστωθεί έξω από τα θέσµια της δίκαιης δίκης ή κατ' αντίθεση προς τα δικαιώµατα υπεράσπισης του κατηγορουµένου, που εξασφαλίζονται από τα άρθρα 12.5 και 30.3 του Συντάγµατος.»»

«Κάτω από όποιο φακό και αν ήθελε κριθεί η καθυστέρηση της διάγνωσης της ποινικής ευθύνης του κατηγορουμένου στις κατηγορίες που προσάφθηκαν εναντίον του, η κρίση του Δικαστηρίου δεν θα μπορούσε να ήταν άλλη από το ότι η ποινική ευθύνη του δεν διαπιστώθηκε μέσα σε εύλογο χρόνο. Στην πραγματικότητα η ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου κρίθηκε μακράν της συνταγματικής υποχρέωσης για τη διαπίστωση της μέσα σε εύλογο χρόνο.

Εκτροπή από τα θέσµια της δίκαιης δίκης, όπως καθορίζονται στο άρθρο 30.2 του Συντάγµατος επάγεται την ακυρότητα της διαδικασίας. Εφόσον οι ατέλειες στην απονομή της δικαιοσύνης μπορεί να θεραπευθούν με την επανάληψη της δίκης, διατάσσεται η επανεκδίκαση της υπόθεσης, όχι όμως όπου τούτο δεν είναι δυνατό. Όπως υπογραμμίστηκε από τη Δικαστική Επιτροπή του Ανακτοβουλίου (Privy Council), στην Bell v. DPP of Jamaica (1985)2 All E.R. 585 αναφορικά με τις συνέπειες εκτροπής από τα συνταγματικά θέσµια για την διαπίστωση της ποινικής ευθύνης του κατηγορουμένου μέσα σε εύλογο χρόνο που κατοχυρώνει το σύνταγμα της Ιαμαϊκής, κατά όμοιο τρόπο προς το Κυπριακό Σύνταγμα:

«If the constitutional rights of the appellant had been infringed by failing to try him within a reasonable time, he should not be obliged to prepare for a retrial which must necessarily be convened to take place after an unreasonable time.» (σελ. 587)

Η έφεση επιτρέπεται. Η δίκη ακυρώνεται. Η καταδίκη του εφεσεϊόντος παραμερίζεται. Δεν χωρεί αναδίκαση της ποινικής υπόθεσης.»

Στην υπόθεση *Bunkate v. The Netherlands (1995) 19 EHRR 477* (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο) αποφασίστηκε ότι καθυστέρηση 15 μηνών πλήρους αδράνειας παραβίαζε την επιταγή του εύλογου χρόνου.

Στην απόφαση Γενικός Εισαγγελέας ν. *Aboul Kareem Ban Other* ποινική έφεση 7191 ημερ. 18/10/01 λέχθηκαν μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

«Τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο εφεσίβλητος κατ' ισχυρισμό διαπράχθηκαν την 1/10/99, δύο χρόνια πριν την εκκαλούμενη απόφαση. Η πάροδος του χρόνου αυτού, χωρίς να αχθεί σε πέρας η υπόθεση και ο περαιτέρω χρόνος που θα απαιτείτο ένεκα ενδεχόμενης αναβολής άγγιζε τα όρια που το σύνταγμα και η νομολογία οριοθέτησε για τον εύλογο χρόνο εκδίκασης μιας απλής ποινικής υπόθεσης.»

Στην ποινική έφεση αρ. 7400 Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ν. *Χαράλαμπος Καψού*, απόφαση ημερ. 24/2/04 μεταξύ άλλων το Δικαστήριο αποφάσισε και τα ακόλουθα:

«Είναι προφανής ο σκοπός της συνταγματικής πρόνοιας. Είναι η προστασία του κατηγορουμένου από τις υπερβολικές καθυστερήσεις. Δεν είναι δυνατό ένας κατηγορούμενος να τελεί σε μακροχρόνια κατάσταση αβεβαιότητας για τη διάγνωση της ποινικής του ευθύνης.»

Υποβάλλουμε λοιπόν ότι η Αρχή παραβίασε επίσης το δικαίωμα του σταθμού για διεκπεραίωση της υπόθεσης του εντός ευλόγου χρόνου και επομένως ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 30(2) του Συντάγματος και του άρθρου 6(1) της ΕΣΔΑ.

Γ) Αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες:

Άνευ βλάβης όλων των πιο πάνω, ο σταθμός εξακολουθεί να ζητεί τις αιτούμενες στην επιστολή του ημερ. 25/6/2007 λεπτομέρειες και/ ή στοιχεία του διοικητικού φακέλου, με σκοπό να μπορέσει να γίνει κοινωνός των πραγματικών γεγονότων που περιβάλλουν την υπόθεση, να αποκτήσει δηλαδή το δικαίωμα γνώσης, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει με όλα τα δυνατά όπλα την Υπεράσπιση του και να αποκτήσει επομένως ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης, πληροφορίες και τα αιτούμενα έγγραφα.

Νομική βάση αιτήματος:

Βασικότατη αρχή του διοικητικού δικαίου είναι η **Αρχή της Φυσικής Δικαιοσύνης και της προστασίας του Διοικούμενου**. Βασικός δε κανόνας που πηγάζει από τις αρχές αυτές είναι αυτός που στα λατινικά εκφράζεται **«audi alteram partem»**. Σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, όπως εφαρμόζεται στο Διοικητικό Δίκαιο, (**ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ**), ο διοικούμενος έχει το δικαίωμα, πριν από την έκδοση δυσμενούς γι' αυτόν πράξης, να διατυπώσει τις απόψεις του ύστερα από σχετική κλήση του από το Διοικητικό όργανο/αρχή.

Σύμφωνα με τον **Μ.Στασινόπουλο** (στο σύγγραμμα του «Δικαίωμα Ακροάσεως του Διοικούμενου ενώπιον των Διοικητικών Αρχών», Κεφ. 2, παρ. 3 (I) σελ.50), «Γενική Αρχή του Δικαίου, απαγορεύει στη Διοίκηση να λάβει οποιοδήποτε δυσμενές μέτρο κατά του διοικούμενου, χωρίς να διασφαλίσει την υπεράσπιση αυτού. Το δικαίωμα της ακροάσεως (ή της Υπερασπίσεως) αναλύεται συνήθως σε 3 στοιχεία, τα εξής:

- Δικαίωμα του διοικούμενου να λάβει γνώση των στοιχείων της υπόθεσης του.
- Δικαίωμα να εκθέσει τις απόψεις του , δηλαδή να ακουσθεί (δικαίωμα ακροάσεως *stricto sensu*)
- Υποχρέωση της Διοίκησης να λάβει υπόψιν τις απόψεις του διοικούμενου»

«Το Δικαίωμα της Ακροάσεως έχει πανάρχαια καταγωγή: Όπως παρατηρείται σε αγγλική απόφαση του 1723, « Θεός και ανθρώπινος Νόμος δίδει εις πάντα κρινόμενον το δικαίωμα να υπερασπιστεί εαυτόν.... Ο Θεός δεν εξήνεγκεν απόφασιν κατά του Αδάμ πριν ή τον καλέσει να υπερασπιστεί εαυτόν.- Αδάμ , είπεν ο Θεός, διατί ημάρτησες; Έφαγες ή όχι του απαγορευμένου δένδρου τον καρπόν;» (όπως πιο πάνω, κεφ.2 παρ. 3(II) σελ. 51)

Νομική θεμελίωση του δικαιώματος της ακροάσεως:

- Η αρχή της Νομιμότητας.
- Η αρχή του σεβασμού της προσωπικότητας του ανθρώπου.
- Η αρχή της προσωπικής ελευθερίας (“*in dubio pro libertate*”, “*liberte de la defense*”
- Πηγάζει εκ του « Φυσικού Δικαίου».
- Η ιδέα της Δημοσιότητας στη Διοικητική Δράση.
- Η αρχή της αιτιολογίας των Διοικητικών πράξεων(παραβιάζεται η αρχή αυτή , εάν η διοικητική πράξη δεν στηρίζεται, συν άλλους, και στην προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερομένου)

Αυτές οι αρχές έχουν κωδικοποιηθεί στο **άρθρο 43 του Νόμου 7(1)/98.**

Το Δικαίωμα της Ακροάσεως θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 290/89), Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3 ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 911/87).

Περαιτέρω, είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι για να παραχωρηθεί ουσιαστικά το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, πρέπει να δοθούν όλα τα στοιχεία που αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου στο διοικούμενο, ώστε να μπορέσει να υπερασπιστεί με όλα τα δυνατά όπλα (ισότητα όπλων). Έχει καθιερωθεί από την επιστήμη του διοικητικού δικαίου, το λεγόμενο «δικαίωμα γνώσης».

Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 43 του Νόμου 158(1)/99:

«Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί, ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφαση του να απορρίψει ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβλάπτει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου»

«Το δικαίωμα της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, όπως προβάλλει μέσα από τις διατάξεις του Συντάγματος, των νόμων και των διεθνών συμβάσεων, περιέχει

δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο, είναι η απαίτηση από την πλευρά του πολίτη για γνώση των στοιχείων και το δεύτερο, είναι η υποχρέωση, που επιβάλλεται στη διοίκηση να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή. Αυτό σημαίνει καταρχήν, ότι η διοίκηση οφείλει να θέτει στη διάθεση του πολίτη, όλα εκείνα τα στοιχεία, που κατά την κρίση του τελευταίου, είναι χρήσιμα και πρόσφορα για την προάσπιση με τον καλύτερο τρόπο των συμφερόντων του. Είναι λοιπόν, αυτονόητο, ότι η διοικητική αρχή θα πρέπει σε αυτήν τη διαλεκτική σχέση με τον πολίτη να είναι ειλικρινής και «έντιμη», χωρίς να αποκρύπτει από τον ενδιαφερόμενο οτιδήποτε μπορεί να αποτελέσει στοιχείο για την ικανοποίηση των συμφερόντων του. Η ενημέρωση και μάλιστα η ορθή και πλήρης, αποτελεί αξίωση έναντι της διοικητικής αρχής, η οποία ικανοποιώντας την απαίτηση του πολίτη θα πρέπει να είναι «υπηρετική». (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης «Το Δικαίωμα Γνώσης των Διοικητικών Εγγράφων». Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2006, σελ. 3)

«Η αρχή της πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή της συμμετοχής των πολιτών στη διοικητική διαδικασία, σχετίζεται άμεσα με την **αρχή της φανερής και ανοικτής δράσης της διοίκησης, που περιλαμβάνει κυρίως την αρχή της δημοσιότητας, σε αντιδιαστολή με την αρχή της μυστικότητας.** (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης όπως πιο πάνω, σελίδες 3,4)».

Το Συμβούλιο Επικράτειας ρητά δέχθηκε ότι η διοίκηση έχει «άμεση» υποχρέωση, με βάση τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου να χορηγεί μετά από αίτηση του διοικούμενου τα αιτούμενα διοικητικά στοιχεία, που τον αφορούν. (ΣτΕ 2196/1969, όπου «... Αι δημόσιαι υπηρεσίαι και τα διοίκησιν ασκούντα νομικά πρόσωπα, οφείλουν να χορηγούν τη αιτήσεϊ των διοικούμενων αφορώντα αυτούς στοιχεία προκύπτοντα εκ των αρχείων ή άλλων εγγράφων,...»

«Το δικαίωμα της γνώσης σημαίνει ουσιαστικά τη δυνατότητα του πολίτη να ασκήσει προληπτικό έλεγχο νομιμότητας και σκοπιμότητας, η οποία και αποτελεί την πραγματική και νομική βάση της διοικητικής πράξης, που θα εκδοθεί, και θα αποτελέσει την νόμιμη αιτιολογία της. **Κατά συνέπεια, το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία θεμελιώνεται στην αρχή του κράτους δικαίου, που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση αποτελεσματικής συμμετοχής του σε αυτή**» (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 9)

«Το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ατομικό δικαίωμα, που βασίζεται στην ατομική ελευθερία και το δικαίωμα πληροφόρησης αποτελεί και κοινωνικό δικαίωμα, που βασίζεται στη δημόσια ελευθερία. Ορθά δε υποστηρίζεται ότι, το δικαίωμα πρόσβασης, που περιλαμβάνει και το γενικότερο δικαίωμα της πληροφόρησης αποτελεί στοιχείο του ευρύτερου δικαιώματος της γνώσης» (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 14)

«**Η άσκηση του δικαιώματος της πληροφόρησης και ειδικότερα του δικαιώματος πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί αναγκαία και λογική προϋπόθεση για την άσκηση άλλων συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως αυτό της προηγούμενης ακρόασης και της δικαστικής προστασίας.** Είναι αυτονόητο, ότι η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών προϋποθέτει **έγκυρη και πλήρη πληροφόρηση,** έτσι ώστε με βασιμότητα να υποστηρίζεται, ότι η σύνδεση

μεταξύ τους υποδηλώνει την κοινή τους προέλευση και το κοινό πεδίο αναφοράς τους. (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 27)»

«Το αποφασίζον όργανο, σύμφωνα με μια προσέγγιση, έχοντας μελετήσει όλο το φάκελο, κατέληξε στα βασικά του συμπεράσματα, ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης της υπό κρίση περίπτωσης και βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση κατά τη διαδικασία της ακρόασης από το διοικούμενο, που απλά γνωρίζει απλώς τα εμπειροχόμενα στην κλήση συμπεράσματα και όχι το υλικό, στο οποίο βασίστηκε η διοίκηση για να τα εξάγει. Με τη διαδικασία αυτή δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί στην αρχή αδυνατώντας να ακολουθήσει τη νοητική επεξεργασία του υλικού που τον αφορά. Κατά συνέπεια το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία συνδέεται και με την αρχή της ισότητας των όπλων στη διοικητική διαδικασία. (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 29)»

Σχετική πρόβλεψη για το δικαίωμα του πολίτη να λαμβάνει γνώση και να έχει πρόσβαση στα διοικητικά στοιχεία, υπάρχει και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), Συγκεκριμένα στο άρθρο 10 παρ. 1 προβλέπεται ότι, η ελευθερία λήψης πληροφοριών από τις δημόσιες αρχές βρίσκεται στο ίδιο πλαίσιο αυξημένης προστασίας με το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Ο κανόνας αυτός καλύπτει, αφενός την έννοια της ελευθερίας της γνώμης και αφετέρου την ελευθερία της αναζήτησης λήψης και μετάδοσης πληροφοριών, χωρίς την παρέμβαση των δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων, καλύπτοντας έτσι όλο τον κύκλο της επικοινωνίας. Τα όργανα, που προβλέπονται στην ΕΣΔΑ, εξετάζουν την συμπεριφορά των κρατικών οργάνων σε σχέση με την αρχή της ελευθερίας και το πεδίο εφαρμογής της διεθνούς διάταξης.

Περαιτέρω, με βάση τον κανόνα συμπεριφοράς και τη διαμορφωθείσα νομολογία του ΔΕΚ και του Πρωτοδικείου των ΕΚ, η αρχή της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή προερχόμενη από την αρχή της διαφάνειας της διοικητικής δράσης αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου (ΔΕΚ 7-3-1997, WWF UK, υποθ. T-105/95, ΔΕΚ 14-10-199, Bavarian Lager, υποθ. T-309/97, ΔΕΚ 19-7-1999, Rothmans International, υποθ. T-188/1997)

Όπως είναι γνωστό από την πολυετή ενασχόληση του ΔΕΚ με την επίλυση διαφόρων θεμάτων που ανακύπτουν, έχει καθιερωθεί ένα σύνολο γενικών αρχών και δικαιωμάτων του κοινοτικού δικαίου. Παρατηρώντας τη νομολογία μπορούμε με βεβαιότητα να διαπιστώσουμε ότι και το δικαίωμα πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ένα εξ αυτών, πριν ακόμη αναφερθεί στο αναθεωρημένο κείμενο της συνθήκης. Το Δικαστήριο στηριζόμενο στις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, έχει καθιερώσει τη γενική αρχή, σύμφωνα με την οποία ο κοινός νομοθέτης οφείλει να διαμορφώσει σε κάθε περίπτωση τους μηχανισμούς εκείνους διοικητικούς - δικαστικούς, που είναι αναγκαίοι για την ικανοποίηση της αξίωσης της πλήρους εναρμόνισης με το κοινοτικό δίκαιο. Οι αρχές αυτές, όπως ειπώθηκε, αποτελούν ένα είδος Συντάγματος και έχουν χαρακτήρα κανόνων δικαίου, καθόσον υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση του εθνικού δικαίου, αφού είναι γνωστό ότι δεσμεύουν όλα τα εθνικά πολιτειακά όργανα και τα δικαστήρια των κρατών μελών. **Με δεδομένο ότι η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι πηγή κοινοτικού δικαίου, αντιλαμβάνεται κανείς τη σπουδαιότητα του ρόλου την νομολογίας στην προστασία του δικαιώματος πρόσβασης στα**

διοικητικά στοιχεία τόσο σε επίπεδο κοινοτικού, όσο και σε επίπεδο διαμόρφωσης του εθνικού δικαίου. Ωστόσο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η κοινοτική ρύθμιση δεν αφορά τις έννομες σχέσεις με την εσωτερική διοίκηση του κάθε κράτους, πλην όμως η επιρροή του δικαίου τα Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ιδιαίτερα σημαντική στην εσωτερική έννομη τάξη.

Άλλωστε, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μία εκ των οποίων είναι πλέον και η αρχή πρόσβασης του διοικούμενου στα διοικητικά στοιχεία, λόγω του ότι ανήκουν στο πρωτογενές δίκαιο, είναι ιεραρχικά ανώτερες του εθνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε διάταξης δευτερογενούς δικαίου, που αντίκειται σε αυτές. Έτσι, με δεδομένο ότι το κοινωνικό δίκαιο υπερέχει έναντι του εθνικού, κάθε αρχή που διαμορφώνεται και απορρέει από αυτό μπορεί να αντιταχθεί κατά οιασδήποτε διάταξης εθνικού δικαίου ακόμη και συνταγματικής (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδες 62 και 63)»

Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Χάρτη, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του και στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιώδους αρχής της διοικητικής διαδικασίας.

Από όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις αιτούμενες πληροφορίες, σε σχέση με τα νομικά και πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

Η πιο πάνω υποχρέωση της πηγάζει και από τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του νόμου 158(1)/99, «Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στα διοικητικά όργανα, κατά την άσκηση της διακριτικής τους εξουσίας, να ενεργούν σύμφωνα με το περί δικαίου αίσθημα, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών διατάξεων σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση να αποφεύγονται ανεπιεικείς και άδικες λύσεις»

Σύμφωνα και με τον Σπηλιωτόπουλο (Ε.Π.Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος Ι, 11^η έκδοση, παρ. 83), « Η αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλει στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητες τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί , ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές και να επιδιώκεται η προσαρμογή των κανόνων δικαίου προς τις επικρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και απαιτήσεις»

Ο σταθμός ζητά τα αιτούμενα στοιχεία για να αποκτήσει ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης και για να εξασφαλισθεί η απαραίτητη ισότητα όπλων. Ως εκ τούτου, τυχόν άρνηση της Αρχής, ισοδυναμεί και με παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, άνευ βλάβης της προδικαστικής μας ένστασης, εξακολουθούμε να ζητούμε τα στοιχεία που αναφέρουμε στην επιστολή μας ημερ. 25/6/2007.»

Η Αρχή με επιστολή της προς στο σταθμό ημερομ. 27.8.2007 ανέφερε τα εξής:

«(...)Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 2.7.2007 σχετικά με το πιο πάνω θέμα.

Τα θέματα που εγείρετε με την προαναφερθείσα επιστολή σας, έχουν ήδη απαντηθεί με επιστολή της Αρχής ημερομηνίας 27.6.2007.»

Στις 9.9.2007 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής ενεργώντας εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

«Σχετική η επιστολή σας ημερ.27.8.2007

Είμαι υποχρεωμένος να σας απαντήσω ότι παρερμηνεύετε τα γεγονότα και την υποχρέωση σας να μας πληροφορήσετε για ουσιώδη στοιχεία του φακέλου και της «διαδικασίας» που κινδυνεύει να εκφυλισθεί σε παρωδία.

Σας καλώ για μια ακόμη φορά να μας δώσετε τα αιτηθέντα στοιχεία.»

Στις 21.2.2008 η Αρχή με επιστολή της κάλεσε το σταθμό σε συνεδρία της τη Δευτέρα 3.3.2008 για την εξέταση της υπόθεσης.

Στις 21.2.2008 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Με επιστολή σας ημερ.21/02/2008 καλείτε το σταθμό να παραστεί σε συνεδρία σας ημερ. 3/3/2008 για ακρόαση της υπόθεσης. Η εν λόγω επιστολή σας αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης λύσης».

Με επιστολή μας ημερ. 9/9/2007 έχουμε ξανακαλέσει την Αρχή να μας πληροφορήσει για ουσιώδη στοιχεία του φακέλου και της «διαδικασίας». Η επιστολή μας αυτή είναι χωρίς απάντηση.

Σας καλούμε ακόμα μια φορά να μας δώσετε τα αιτηθέντα στοιχεία.

Μια υπόθεση πριν από τέσσερα χρόνια δεν μπορεί να προχωρήσει.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Η Αρχή με επιστολή της προς στο σταθμό ημερομ. 25.2.2008 ανέφερε τα εξής:

«(...)Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία μας η οποία λήγει με επιστολή σας ημερομηνίας 21/2/2008, σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας ενημερώσω ότι η Αρχή δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε στο περιεχόμενο των ταυτόριθμων επιστολών της ημερομηνίας 27/6/07 και 27/8/07.

Ως εκ τούτου σας υπενθυμίζεται ότι η εξέταση της εν λόγω υπόθεσης έχει οριστεί τη Δευτέρα 3/3/2008 στις 16:15 και καλείστε εάν και εφόσον επιθυμείτε να παρευρεθείτε.»

Στις 27.2.2008 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Η σημερινή επιστολή σας αγνοεί όλη τη διαδικασία και την εξασφάλιση «δίκαιης δίκης».

Εφόσον δεν μας δίδετε τα αναγκαία στοιχεία που έχουμε ζητήσει μετά την έρευνα του διοικητικού φακέλου, είμαστε υποχρεωμένοι να μην

συμμετάσχουμε. Μας αποστερείτε το δικαίωμα γνώσης του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου και επομένως παραβιάζεται η ισότητα των όπλων κατά την ακρόαση και το ίδιο το δικαίωμα ακρόασης.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Η Αρχή με επιστολή της προς στο σταθμό ημερομ. 6.3.2008 ανέφερε τα εξής για τις υποθέσεις με αρ. Φακ. 57/2005(1) και 58/2005(1):

«Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία μας η οποία λήγει με επιστολή σας ημερομηνίας 27/2/2008, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και να σας ενημερώσω ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε στο περιεχόμενο των ταυτόριθμων επιστολών της ημερομηνίας 27/6/07, 27/8/07 και 25.2.2008.

Πέραν τούτου, έχω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι η εξέταση των πιο πάνω υποθέσεων, οι οποίες ήταν ορισμένες στις 3.3.2008, έχει αναβληθεί, λόγω απουσίας του μέλους Άλεξ Ευθυβούλου και έχουν επαναορισθεί για εξέταση στη συνεδρία της Αρχής τη Δευτέρα 17.3.2008 στις 16:15.

Ως εκ τούτου, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου σας καλεί εκ νέου, εάν και εφόσον το επιθυμείτε, να εμφανιστείτε στην εν λόγω συνεδρία για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίον σας.

Σε περίπτωση που δεν εμφανιστείτε ενώπιον της Αρχής στον προαναφερθέντα τόπο και χρόνο, η Αρχή θα προχωρήσει στην εξέταση της υπόθεσης στην απουσία σας.»

Στις 7.3.2008 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 57/2005(1):

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Δεν αντιλαμβανόμαστε το σκοπό της επιστολή σας ημερ. 6/3/2008.

Οι επιστολές μας ημερ. 2/7/2007, 9/9/2007, 21/02/2008 και 27/02/2008 είναι ενώπιον σας και προφανώς η Αρχή δεν τις έχει ποτέ μέχρι σήμερα εξετάσει σε νόμιμη συνεδρίασή της.

Τα δεδομένα παραμένουν και θα αλλάξουν μόνο εάν μας παραχωρήσετε τα αναγκαία στοιχεία που έχουμε ζητήσει μετά την έρευνα του διοικητικού φακέλου και μας κατοχυρώσετε το δικαίωμα γνώσης του περιεχομένου του διοικητικού φακέλου και επομένως το ίδιο το δικαίωμα ακρόασης.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Στις 15.3.2008 ο Δικηγόρος κ. Χρ. Χριστοφίδης για την Λ. Παπαφιλίππου & ΣΙΑ με επιστολή του ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού για τις υποθέσεις με Αρ. Φακ. 57/2005(1), 58/2005(1), 37/2006(1):

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Οι πιο πάνω υποθέσεις έχουν ορισθεί για ακρόαση στις 17/03/2008.

Δεν μας έχουν δοθεί τα αιτούμενα ουσιώδη στοιχεία και επομένως επαναλαμβάνουμε ότι δεν θα εμφανισθούμε γιατί δεν μπορούμε να υπερασπιστούμε δίκαια και σωστά τους πελάτες μας.

Επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Η Αρχή, στην συνεδρία της ημερομ. 17.3.2008 αρ. 14/2008, όπου η εν λόγω υπόθεση ήταν ορισμένη για εξέταση, αποφάσισε όπως προχωρήσει σε αναβολή της εξέτασης της, λόγω απουσίας του Μέλους κ. Μαρίας Δωρίτη και την όρισε εκ νέου στις 19/3/2008. Ο σταθμός δεν ενημερώθηκε για την εξέλιξη αυτή, καθότι με τις επιστολές του ημερομ. 27.2.2008, 7.3.2008 και 15.3.2008 επανειλημμένα δήλωσε ότι δεν προτίθεται να παραστεί στην διαδικασία εξέτασης της υπόθεσης.

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών εξηγήσεων του σταθμού και κρίνουμε ότι:

1. Το διάστημα μεταξύ δύο διαδοχικών διακοπών στις εκπομπές που αναφέρονται στα υποστοιχεία 3, 6, 9, 11, 14 και 21, ήταν μικρότερο από **20'00"** εκπομπής, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(η)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), σύμφωνα με το οποίο «Όταν παρεμβάλλονται διαφημίσεις ή τηλεμπορικά μηνύματα σε εκπομπές άλλες

από εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο (στ), πρέπει να παρέχεται διάστημα είκοσι τουλάχιστο λεπτών μεταξύ δύο διαδοχικών διακοπών κατά τη διάρκεια της εκπομπής».

2. Οι διακοπές που αναφέρονται στα υποστοιχεία 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, και 22 είχαν διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η οποία αναφέρει ότι «Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3 ½ λεπτά».
3. Όσον αφορά το υποστοιχείο **23**, δεν στοιχειοθετείται η παράβαση του άρθρου **34(2)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Σε ό,τι αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι «**Οι καταγγελίες 20-21-22** (για ένατη και δέκατη σφήνα και διακοπή πριν τα 20 λεπτά για την δέκατη σφήνα) **δεν ευσταθούν γιατί η εκπομπή «FAME STORY IN CONCERT II» είχε μόνο 8 σφήνες.**» η Αρχή επισημαίνει ότι η εκπομπή διακόπηκε **10** φορές, οκτώ για μετάδοση διαφημίσεων και αναγγελιών προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) και δύο φορές για έκτακτο δελτίο ειδήσεων.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι η «**Αρχή αγνοεί επιδεικτικά ότι η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων κηρύχθηκε ultra vires με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου στις προσφυγές του Αντέννα αρ. 232/02 και 472/02. Η Αρχή τουλάχιστον περιφρονεί και καταφρονεί την Δικαιοσύνη.**», η Αρχή επισημαίνει ότι επί του ίδιου θέματος κατά την

περίοδο που σημειώθηκαν οι παραβάσεις της παρούσας υπόθεσης υπήρχε και η Απόφαση του Ανωτάτου αρ. 884/2001 ημερομ.11.11.2002 η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις Αποφάσεις αρ. 232/2002 και αρ. 472/02, τα ευρήματα της οποίας επιβεβαιώθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Αναθεωρητική Έφεση Α.Ε.3544 ημερομ.22.11.2005. Εξάλλου, η Αρχή επισημαίνει στο σταθμό ότι τα αποτελέσματα των προσφυγών ΠΡ.472/02 και ΠΡ.232/02 που αναφέρει ο σταθμός ανατράπηκαν με τις Αναθεωρητικές Εφέσεις Α.Ε.3637 ημερομ. 11.1.2006 και Α.Ε.3555 ημερομ. 28.3.2006, αντίστοιχα, με τις οποίες η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε ότι η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων δεν είναι ultra vires του βασικού Νόμου.

Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό του σταθμού ότι η εκπομπή «FAME STORY IN CONCERT» είναι θέμα διασυνοριακής εκπομπής άμεσης μετάδοσης από χώρα της Ευρώπης, η Αρχή επισημαίνει ότι η ως άνω εκπομπή δεν εμπίπτει στις πρόνοιες της διασυνοριακής τηλεόρασης και σημειώνει τα ακόλουθα:

- Σύμφωνα με το άρθρο 2^{A(1)} της κοινοτικής οδηγίας **89/552/ΕΟΚ** «*Τηλεόραση χωρίς Σύνορα*» (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) αλλά και το αντίστοιχο άρθρο **32(2)** (τώρα **32(1)**) μετά την τροποποίηση Αρ. Τρ. Ν. 97 (I)/2004) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I)/98 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) η Αρχή και κατ' επέκταση η Κυπριακή Δημοκρατία *«εξασφαλίζει την ελευθερία λήψεως και δεν εμποδίζει την αναμετάδοση στο έδαφος της Δημοκρατίας των εκπομπών που προέρχονται από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν προσυπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Διασυνοριακή Τηλεόραση»*.

Η εξέταση από μέρους της Αρχής πιθανών παραβάσεων σε προγράμματα σταθμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας και που

μεταδίδονται σε ζωντανή σύνδεση με σταθμούς που *προέρχονται από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν προσυπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Διασυννοριακή Τηλεόραση*, σε καμία περίπτωση δεν υποδηλώνει παρεμπόδιση λήψεως και αναμετάδοσης.

- Σύμφωνα με την **παράγραφο 1 του άρθρου 2** των «Γενικών Διατάξεων» του «Κεφαλαίου II» της οδηγίας **89/552/ΕΟΚ, «Τηλεόραση Χωρίς Σύνορα»**(όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), *«Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε όλες οι τηλεοπτικές εκπομπές που μεταδίδονται από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που υπάγονται στη δικαιοδοσία του να τηρούν τους κανόνες του νομικού συστήματος το οποίο ισχύει σ' αυτό το κράτος μέλος για τις εκπομπές που απευθύνονται στο κοινό»* καθώς και σύμφωνα με το άρθρο **3(2)(ια)** (τόρα **3Α(1)** μετά την τροποποίηση Αρ. Τρ. Ν. 97 (Ι)/2004) του Νόμου 7(Ι)/98, η Αρχή *«ασκεί έλεγχο, αναφορικά με την τήρηση από τους σταθμούς που υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας δυνάμει των διατάξεων του Άρθρου 3^Α, των διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται με βάση αυτόν, καθώς και των εγκυκλίων, οδηγιών ή συστάσεων που εκδίδονται από την ίδια με βάση την παράγραφο (β) του παρόντος εδαφίου».*

Περαιτέρω, η Κοινοτική οδηγία (Κεφάλαιο II, Άρθρο 2, Παράγραφοι 2-4), καθώς και η Κυπριακή Νομοθεσία Άρθρο 3Α του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), αναφέρουν το πώς καθορίζεται το κράτος στο οποίο τη δικαιοδοσία υπάγεται ένας «ραδιοτηλεοπτικός σταθμός». Συγκεκριμένα αναφέρεται:

(2) Για σκοπούς του παρόντος Νόμου, σταθμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας νοούνται εκείνοι -

(α) Οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία σύμφωνα με το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, ή

(β) στους οποίους εφαρμόζεται το εδάφιο (4) του παρόντος άρθρου.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, σταθμός θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία στις πιο κάτω περιπτώσεις:

(α) Ο σταθμός έχει τα κεντρικά του γραφεία στη Δημοκρατία και οι συντακτικές αποφάσεις για τα προγράμματά του λαμβάνονται στη Δημοκρατία:

(β) ο σταθμός έχει τα κεντρικά του γραφεία σε άλλο κράτος μέλος, αλλά οι συντακτικές αποφάσεις για τα προγράμματά του λαμβάνονται στη Δημοκρατία, όπου εργάζεται ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του που ασχολείται με τη δραστηριότητα εκπομπών·

(γ) ο σταθμός έχει τα κεντρικά του γραφεία στη Δημοκρατία, αλλά σημαντικό τμήμα του προσωπικού του που ασχολείται με τη δραστηριότητα εκπομπών, εργάζεται τόσο στη Δημοκρατία, όσο και σε άλλο κράτος μέλος·

(δ) ο σταθμός άρχισε για πρώτη φορά τις εκπομπές του σύμφωνα με το νομικό σύστημα της Δημοκρατίας και διατηρεί σταθερό και πραγματικό δεσμό με την οικονομία αυτής, παρ' όλο που σημαντικό τμήμα του προσωπικού που ασχολείται με τη δραστηριότητα εκπομπών δεν εργάζεται ούτε στη Δημοκρατία ούτε σε άλλο κράτος μέλος·

(ε) ο σταθμός έχει τα κεντρικά του γραφεία στη Δημοκρατία, αλλά οι αποφάσεις για τα προγράμματά του λαμβάνονται σε τρίτη χώρα ή αντιστρόφως, και ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του, το οποίο ασχολείται με τη δραστηριότητα εκπομπών, εργάζεται στη Δημοκρατία.

(4) Οι σταθμοί οι οποίοι δεν υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας δυνάμει του εδαφίου (3), θεωρείται ότι υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας στις εξής περιπτώσεις:

(α) Όταν χρησιμοποιούν συχνότητα η οποία έχει παραχωρηθεί από τη Δημοκρατία:

(β) μολονότι δε χρησιμοποιούν συχνότητα η οποία έχει παραχωρηθεί από τη Δημοκρατία, χρησιμοποιούν δορυφορικό δυναμικό που ανήκει στη Δημοκρατία·

(γ) μολονότι δε χρησιμοποιούν ούτε συχνότητα που έχει παραχωρηθεί από τη Δημοκρατία ούτε δορυφορικό δυναμικό που ανήκει στη Δημοκρατία, χρησιμοποιούν ανοδική σύνδεση προς δορυφόρο ευρισκόμενη στη Δημοκρατία.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός «ANTENNA Κύπρου» υπάγεται στη δικαιοδοσία της Κυπριακής Δημοκρατίας αφού «ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει τα κεντρικά γραφεία του σ' αυτό το κράτος μέλος και οι συντακτικές αποφάσεις για τα προγράμματα του λαμβάνονται στο κράτος μέλος αυτό» και αφού «χρησιμοποιεί συχνότητα η οποία έχει παραχωρηθεί από αυτό το κράτος μέλος».

- Εξάλλου, σε μελέτη που ετοιμάστηκε από το «European Audiovisual Observatory» για Υπουργική διάσκεψη για Ραδιοτηλεοπτικά θέματα που

οργανώθηκε από την Ιρλανδική Προεδρία της Ε.Ε. κατά τις ημερομηνίες 1-3.3.2004 (Background Paper for a Ministerial Conference on Broadcasting organized by the Irish Presidency of the European Union) αναγνωρίζονται πέντε κατηγορίες διασυνοριακής μετάδοσης ως ακολούθως:

1. Πανευρωπαϊκά κανάλια που εκπέμπουν σε μία γλώσσα (BBC World, TV5 Europe, CNN International,...)
2. Πανευρωπαϊκά κανάλια που εκπέμπουν σε ξεχωριστές γλώσσες (Euronews, TV100, Discovery Channel,...)
3. Κανάλια που είναι εγκατεστημένα στη χώρα Α και στοχεύουν την χώρα Β (RTL9, TV3 κτλ).
4. Κανάλια που εξυπηρετούν την χώρα προέλευσης Α αλλά με διαφημιστικά παράθυρα που στοχεύουν την χώρα Β (Pro7)
5. Κανάλια εγκατεστημένα εκτός Ευρώπης αλλά που χρησιμοποιούν Ευρωπαϊκούς δορυφόρους (TV Globo).

Η εξεταζόμενη πρακτική του τηλεοπτικού σταθμού **ANTENNA Κύπρου** δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες.

Περαιτέρω, δεν συνιστά δραστηριότητα που εμπίπτει στις Διασυνοριακές Μεταδόσεις η ενσωμάτωση μέρους του προγράμματος του ANTENNA Ελλάδος στις εκπομπές που μεταδίδονται από τον εγχώριο παραγωγό (ANTENNA Κύπρου), ο οποίος έχει και την συντακτική ευθύνη για την σύνθεση του προγράμματος που μεταδίδεται μέσα από την συχνότητα που του παραχωρήθηκε από την Δημοκρατία.

Η αντίληψη της Διασυνοριακής Τηλεόρασης όπως την εισηγείται ο σταθμός θα αποτελούσε στρέβλωση της όλης φιλοσοφίας και του σκοπού που επιδιώκεται με αυτή βάση της σχετικής Οδηγίας (**89/552/ΕΟΚ**) (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), και κατ' επέκταση με βάση τις σχετικές πρόνοιες του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα). Εκείνο το οποίο (τόσο με την Ευρωπαϊκή Οδηγία «Τηλεόραση Χωρίς Σύνορα» όσο και με την

Κυπριακή Νομοθεσία) διασφαλίζεται είναι η ελευθερία λήψεως και/ ή αναμετάδοσης - σε χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχει προσυπογράψει την «Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Διασυνοριακή Τηλεόραση» - **αναλλοίωτων των εκπομπών, ως συνόλου** του προγράμματος τηλεοπτικού οργανισμού (σταθμού) άλλης χώρας.

Η Οδηγία **89/552/ΕΟΚ**, «Τηλεόραση Χωρίς Σύνορα» (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και οι σχετικές πρόνοιες του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) δεν αποβλέπουν στην κατοχύρωση των όποιων εμπορικών συναλλαγών μεταξύ ευρωπαϊκών ή άλλων οργανισμών (τηλεοπτικών σταθμών) του Συμβουλίου της Ευρώπης για απ' ευθείας μεταδόσεις ή αναμεταδόσεις μέρους των εκπομπών τους. Κατ' επέκταση τόσο η Οδηγία **89/552/ΕΟΚ** (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) όσο και η Κυπριακή Νομοθεσία δεν αποβλέπουν στην καταστρατήγηση των εθνικών Νομοθεσιών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης που προσυπόγραψαν την «Σύμβαση για την Διασυνοριακή Τηλεόραση» ούτε και περιορίζουν τη δυνατότητα ελέγχου του περιεχομένου των εκπομπών αυτών βάσει των εθνικών νομοθεσιών.

Περαιτέρω η Αρχή κρίνει ότι οι διακοπές που γίνονται σε ελληνικές σειρές ή άλλες ξένες παραγωγές που αναμεταδίδονται από Κυπριακό σταθμό, πρέπει να γίνονται σύμφωνα με τον περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμο 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και τους περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) και όχι σύμφωνα με τις εκάστοτε κατευθυντήριες γραμμές ή τα σύμβολα που εκδίδουν οι παραγωγοί των εν λόγω εκπομπών.

Η τήρηση των διατάξεων του προαναφερθέντος Νόμου και Κανονισμών, σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να επαφίεται στην επιθυμία του σκηνοθέτη ή του παραγωγού της εκπομπής. Οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών είναι υπεράνω της οποιασδήποτε πρόνοιας που απορρέει από τα συμβόλαια που συνάπτονται μεταξύ παραγωγού και τηλεοπτικών σταθμών και πρέπει να εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τις διακοπές που επιβάλλει η παραγωγός εταιρεία σε μια εκπομπή. Η Αρχή επισημαίνει ότι επαφίεται στο σταθμό η ευθύνη να καλύψει τον χρόνο των διακοπών στο ενδιάμεσο προγραμμάτων με τρόπο που συνάδει με τη νομοθεσία ακόμη και σε περίπτωση μετάδοσης ζωντανών προγραμμάτων από χώρες του εξωτερικού.

Σε ότι αφορά στην αναφορά του σταθμού ότι «Οι σφήνες περιείχαν διαφημίσεις 3½ λεπτών και ο υπόλοιπος χρόνος ήταν τρέηλερς που αφορούσαν προγράμματα του σταθμού ούτως ώστε να συμπληρωθεί ο χρόνος της διαφημιστικής σφήνας της Ελλάδας...» η Αρχή επισημαίνει στο σταθμό ότι σύμφωνα με το άρθρο 2 του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με το Νόμο 23(1)/2000) :

«τηλεοπτική διαφήμιση», κάθε μορφής τηλεοπτικής ανακοίνωσης που μεταδίδεται έναντι πληρωμής ή ανάλογου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής από μια δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση στα πλαίσια εμπορικής, βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας ή άσκησης επαγγέλματος, με σκοπό την προώθηση της παροχής αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανόμενων ακινήτων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων έναντι πληρωμής·

Σύμφωνα με την πιο πάνω ερμηνεία, «διαφήμιση σημαίνει κάθε μορφής ανακοίνωση που μεταδίδεται έναντι πληρωμής ή ανάλογου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής ...» γεγονός που υποδηλώνει ότι τα *trailers* είναι διαφήμιση και άρα εμπίπτουν στους περιορισμούς που προβλέπονται από τον πιο πάνω Νόμο για την τηλεοπτική διαφήμιση. **Η**

μόνη περίπτωση που δικαιολογείται εξαίρεση είναι όταν ο ίδιος ο νόμος το προβλέπει ρητά όπως στην περίπτωση του άρθρου 34.

Η φιλοσοφία ρύθμισης της συχνότητας και της διάρκειας των διαφημιστικών μηνυμάτων πηγάζει μέσα από δύο βασικές αρχές: το δικαίωμα του τηλεθεατή να παρακολουθεί απρόσκοπτα ένα πρόγραμμα χωρίς συχνές και μεγάλες σε διάρκεια διακοπές και το σεβασμό προς το έργο που επιβάλλεται να μεταδοθεί ενιαίο, ως ανθρώπινη δημιουργία.

Όσον αφορά στο αίτημα του σταθμού για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, ως οι επιστολές του κ. Χριστοφίδη ημερομ. 25.6.2007, 2.7.2007, 9.9.2007, 21.2.2008, 27.2.08, 7.3.2008 και 15.3.2008 καθώς και τους ισχυρισμούς του σταθμού για παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης και του δικαιώματος γνώσεως του σταθμού του διοικητικού φακέλου της Υπόθεσης, η Αρχή, θα ήθελε να επισημάνει τα ακόλουθα:

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου ενεργεί με βάση τους Νόμους και Κανονισμούς της Κυπριακής Δημοκρατίας, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με γνώμονα πάντα τα δικαιώματα των πολιτών.

Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης είναι αδιαμφισβήτητα θεμελιώδες δικαίωμα του διοικούμενου πολίτη, και στην προκειμένη περίπτωση του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού.

Στην παρούσα υπόθεση, όπως και σε όλες τις ενώπιον της Αρχής υποθέσεις, τηρήθηκαν όλοι οι επιβαλλόμενοι κανόνες που αφορούν το θεμελιώδες δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης και της φυσικής δικαιοσύνης και προστασίας του διοικούμενου.

Κατόπιν της σχετικής άδειας της Αρχής, σταθμός επιθεώρησε τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης στις 20.1.2006. Κατά την ημερομηνία αυτή, η Αρχή παρέδωσε αυτούσιο το σχετικό διοικητικό φάκελο προς επιθεώρηση στους δικηγόρους του σταθμού και οι δικηγόροι του σταθμού έλαβαν όσα αντίγραφα εγγράφων του διοικητικού φακέλου ζήτησαν.

Όλα τα γεγονότα, οι πληροφορίες, οι λεπτομέρειες μιας υπόθεσης προκύπτουν από το διοικητικό φάκελό της. Ο σταθμός επιθεώρησε τον διοικητικό φάκελο της εν λόγω υπόθεσης και κατά συνέπεια είχε ενώπιόν του όλα τα γεγονότα, πληροφορίες και λεπτομέρειες της υπόθεσης πριν την καθορισμένη ημερομηνία εξέτασης της υπόθεσης.

Ο σταθμός σε καμία περίπτωση δεν στερήθηκε του δικαιώματος γνώσης, υπεράσπισης, ακρόασης, πληροφόρησης και απόκτησης των αιτούμενων εγγράφων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ο σταθμός έχει πλήρη και εκ των προτέρων γνώση, όλων εκείνων των στοιχείων, και τίποτα λιγότερο, από ό,τι και η Αρχή έχει κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της, σε σχέση με τις εξεταζόμενες πιθανές παραβάσεις, γεγονός που διασφαλίζει την αρχή της ισότητας των όπλων, την οποία επικαλείται ο σταθμός.

Η ευρύτητα της ερμηνείας την οποία δίνει ο σταθμός στο δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης δεν μας βρίσκει σύμφωνους και δεν συμπίπτει καθόλου με την ουσία και τον σκοπό θέσπισης του δικαιώματος. Συνιστά κατάχρηση τόσο του δικαιώματος όσο και της διαδικασίας, αφού γίνεται χρήση και του δικαιώματος και της διαδικασίας για σκοπό καταδήλως άλλον από τον νόμιμο σκοπό για τον οποίον θεσπίστηκαν.

Σε καμιά απόφαση, νομολογία ή νομοθεσία, στα οποία παραπέμπει ο σταθμός, δεν υιοθετείται ως μέρος του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, η ακολουθούμενη από το σταθμό τακτική της υποβολής 28 τόσων πανομοιότυπων ερωτημάτων **(τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν επηρεάζουν την ουσία των υπό εξέταση παραβάσεων)**, σε σχέση με κάθε στοιχείο του διοικητικού φακέλου, τον οποίο με άδεια της Αρχής επιθεωρεί. Ερωτήματα, των οποίων οι απαντήσεις είναι αυτονόητες, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία που ορίζει τη διαδικασία διερεύνησης και εξέτασης υποθέσεων από την Αρχή, την οποία η Αρχή πιστά ακολουθεί. Ο σταθμός έχει τη δυνατότητα να υποβάλει μέσω του δικαιώματος της ακρόασης που του παρέχεται, οποιεσδήποτε εισηγήσεις κρίνει σκόπιμο να υποβάλει, και η Αρχή οφείλει να τις λάβει υπόψη της κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της και την έκδοση της σχετικής απόφασής της.

Όσον αφορά στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου τις οποίες επικαλείται ο σταθμός και οι οποίες αφορούν στο δικαίωμα ακρόασης, η Αρχή παρατηρεί ότι αυτές ουδεμία σχέση έχουν με τα περιστατικά και τις περιστάσεις στην εξεταζόμενη υπόθεση αφού, στην απόφαση (Προσφυγή 290/89) υπάρχει πλήρης στέρηση του δικαιώματος ακρόασης του διοικούμενου, ενώ η απόφαση επί της Προσφυγής 911/87 αναφέρεται γενικά στη σημασία του δικαιώματος ακρόασης, την οποία η Αρχή σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητεί.

Σχετικά με τις αποφάσεις του ΔΕΚ, τις οποίες επικαλείται ο σταθμός, η Αρχή σημειώνει ότι όλα τα επικαλούμενα δικαιώματα του διοικούμενου έχουν τύχει σεβασμού και κανένα δεν έχει με οποιονδήποτε τρόπο προσβληθεί ή περιοριστεί. Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου ενεργεί πάντα με γνώμονα το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Νομολογία, και με πλήρη σεβασμό των αρχών και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτά.

Εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα από τις πιο πάνω θέσεις της Αρχής, αναφορικά με το αίτημα του σταθμού για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες, όπως αυτό καταγράφεται στην επιστολή του σταθμού με ημερομ.25.6.2007, η Αρχή επισημαίνει τα εξής:

Παράγραφος 1, ερωτήματα I-VI της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007: Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προκύπτουν ξεκάθαρα από το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίον ο σταθμός κατόπιν άδειας της Αρχής επιθεώρησε στις 20.1.2006.

Σε σχέση ειδικότερα με το ερώτημα IV του σταθμού, η Αρχή επισημαίνει ότι ο σταθμός παραγνωρίζει το γεγονός (παρά το γεγονός ότι είναι γνωστό στο σταθμό από προηγούμενες αποφάσεις της Αρχής σε σχέση με το σταθμό) ότι υπήρξε εκχώρηση εξουσίας της Αρχής προς το Διευθυντή, με απόφασή της ημερομηνίας 4.7.2001, να ορίζει Λειτουργό.

Παράγραφος 2, ερωτήματα I-IX της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007:

Οι απαντήσεις στα εν λόγω ερωτήματα του σταθμού φαίνονται στα πρακτικά της συνεδρίας της Αρχής αρ. 16/2005 ημερομηνίας 6.4.2005, όπου υιοθετήθηκε το πόρισμα της ερευνώσας λειτουργού, το οποίο είναι πλήρως αιτιολογημένο και στο οποίο φαίνεται η μαρτυρία που έκρινε σκόπιμο να λάβει υπόψιν της η Λειτουργός.

Περαιτέρω, η Αρχή επισημαίνει ότι, στη συνεδρία της αρ. 16/2005 ημερομηνίας 6.4.2005, υιοθέτησε το πόρισμα της Λειτουργού, Αρ. Φακ. Πρ. 370/2004(1), το οποίο είναι πλήρως αιτιολογημένο και δεν χρειαζόταν περαιτέρω αιτιολογία (βλέπε Λαυρέντιος Δημητρίου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (1998) 3 ΑΑδ 91, ΑΕ 1436 Δημοτικό Συμβούλιο Λάρνακας

v. Mobil Oil (Cyprus) Ltd) και προσφυγή 415/2003 Πολιτιστική και Πληροφοριακή Εταιρεία «Ο Λόγος» v. A.P.K).

Τέλος, η Αρχή αναφέρει ότι, στα προαναφερθέντα πρακτικά φαίνεται καθαρά ποιοι ήταν παρόντες στη συνεδρία της Αρχής και ότι, κατά τη λήψη της απόφασης δεν παρίστατο κανένα άλλο πρόσωπο εκτός από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τα Μέλη.

Παράγραφος 3, ερωτήματα I-V της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007: Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προκύπτουν από το σημείωμα που αποτελεί το πόρισμα της λειτουργού. Το πόρισμα, που βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίο ο σταθμός επιθεώρησε, είναι πλήρως αιτιολογημένο και έχουν συνυποβληθεί από το Λειτουργό όλα τα σχετικά στοιχεία, όπως επιβάλλει και ο Κανονισμός 42(5) ΚΔΠ 10/2000.

Συγκεκριμένα, στο πόρισμα της Λειτουργού Αρ. Φακ. Πρ. 370/2004(1) ημερομ. 10.2.2005, αναλύονται λεπτομερώς όλα τα απαραίτητα στοιχεία, τα οποία διαπιστώθηκαν από τη Λειτουργό. Στο σημείωμα της Λειτουργού επισυνάπτεται επίσης σχετικός πίνακας με τις πιθανές παραβάσεις. Όπως επανειλημμένα αποφασίστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, η μορφή της έρευνας, την οποία διεξάγει ο εκάστοτε λειτουργός, είναι συνυφασμένη με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση των ουσιωδών στοιχείων τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα. Στην προκειμένη περίπτωση έχουν συλλεγεί όλα τα στοιχεία τα οποία παρέχουν τέτοια βάση και το πόρισμα της λειτουργού είναι δεόντως και πλήρως αιτιολογημένο.

Τέλος και ειδικότερα για το ερώτημα IV η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην παράγραφο 2 του πορίσματος της Λειτουργού με ημερομ.10.2.2005

όπου αναφέρει «Μετά την παρακολούθηση του προγράμματος του σταθμού από τις 1.12.2004 μέχρι τις 15.12.2004 μεταξύ των ωρών 18:00 και 24:00.....».

Παράγραφος 4, ερωτήματα I-II της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007: σχετικά με τα ερωτήματα I και II, η Αρχή επισημαίνει ότι, η Λειτουργός, η οποία ανέλαβε τη διερεύνηση της παρούσας υπόθεσης, διαπίστωσε πιθανές παραβάσεις οι οποίες περιέχονται στον Πίνακα Α' (το αποκαλούμενο από το σταθμό «κατηγορητήριο»), που επισυνάπτεται στο πόρισμά της ημερομηνίας 10.2.2005. Στον Πίνακα Α', εκτίθενται λεπτομερώς οι παραβάσεις, ο χρόνος και η ημερομηνία που διαπράχθηκαν καθώς επίσης και οι σχετικές πρόνοιες του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (ΚΔΠ 10/2000). Ο Πίνακας αυτός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του πορίσματος στο οποίο αναφέρεται επανειλημμένα η διαπίστωση πιθανών παραβάσεων. Η Αρχή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 6.4.2005, εξέτασε το πόρισμα της λειτουργού, που υπέβαλε σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(5) Κ.Δ.Π. 10/2000 και αποφάσισε όπως η υπόθεση προωθηθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό 42(6) Κ.Δ.Π. 10/2000, με ενημέρωση του σταθμού και πρόσκλησή του να δηλώσει κατά πόσον επιθυμεί να είναι παρών κατά την εξέτασή της. Επομένως, η Αρχή, στην εν λόγω συνεδρία, υιοθέτησε το πόρισμα της λειτουργού καθώς και τον Πίνακα Α' που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του, αφού κρίθηκε ότι στοιχειοθετούνταν πιθανές παραβάσεις.

Το γεγονός ότι, στον Πίνακα παρέμεινε η παλιά ημερομηνία, δηλαδή 10.2.2005, δεν σημαίνει ότι είχε προαποφασιστεί να κατηγορηθεί ο σταθμός και δεν επηρεάζει καθ'οιονδήποτε τρόπο τη διαδικασία που ακολουθήθηκε.

Παράγραφος 5, ερωτήματα I-II της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007:

Η Αρχή κατά την εξέταση όλων των ενώπιόν της υποθέσεων και τη διαμόρφωση της κρίσης της, πάντοτε λαμβάνει υπόψη της όλες τις γραπτές ή/και προφορικές εισηγήσεις των σταθμών.

Παράγραφος 6, ερωτήματα I-IV της επιστολής του σταθμού ημερομηνίας 25.6.2007: όσον αφορά τα ερωτήματα I και II, η Αρχή επισημαίνει ότι, το σημείωμα της λειτουργού ημερομηνίας 1.11.2005 δεν αποτελεί πόρισμα. Αποτελεί εσωτερικό σημείωμα, το οποίο υποβλήθηκε από τη λειτουργό προς την Αρχή, για σκοπούς ενημέρωσής της Αρχής για την πορεία της υπόθεσης, από το στάδιο που οι κατηγορίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού, μέχρι που ο σταθμός υπέβαλε στην Αρχή, τις θέσεις του με την επιστολή του προς την Αρχή ημερομηνίας 9.5.2005.

Αναφορικά με το ερώτημα IV που θέτει ο σταθμός, η Αρχή αναφέρει ότι, δεν τίθεται θέμα αξιολόγησης του εν λόγω εσωτερικού σημειώματος. Το εσωτερικό αυτό σημείωμα αποστέλλεται στον Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο και μέλη της Αρχής, με το πρόγραμμα της εκάστοτε συνεδρίας της για σκοπούς ενημέρωσης.

Σε ό,τι αφορά στη θέση του σταθμού ότι, λόγω του χρόνου που διέρρευσε, η Αρχή παραβίασε την αρχή της καλής πίστης και ότι η μεγάλη πάροδος του χρόνου, τόσο στις ποινικές όσο και στις αστικές υποθέσεις είναι λόγος για να σταματήσει η δίωξη, καθώς και τη θέση ότι ο καθένας πρέπει να τυγχάνει δίκης εντός εύλογου διαστήματος, η Αρχή επισημαίνει ότι εξετάζει υποθέσεις και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ακολουθώντας τις διαδικασίες, όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία της. Ταυτόχρονα ως διοικητικό όργανο οφείλει να συμμορφώνεται προς τις πρόνοιες του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158

(I) του 1999 και την υπάρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πλείστα όσα θέματα, όπως σύνθεσης και λήψης αποφάσεων κατά τα διάφορα στάδια της ενώπιον της διαδικασίας.

Το διοικητικό όργανο πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, να ασκεί την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος δεν είναι έννοια αμιγώς χρονολογική. Ο καθορισμός του εύλογου χρόνου, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 10 του εν λόγω Νόμου, εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ως επίσης και το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που η Αρχή καλείται να εξετάσει αυτεπάγγελα ή κατόπιν παραπόνων του κοινού, το διαρρέυσαν διάστημα από τη διάπραξη των επιδίκων παραβάσεων μέχρι την τελική απόφαση της Αρχής ήταν το ευλόγως και δικαιολογημένα αναγκαίο.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η Αρχή δεν κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί διαρρέυσαντος μεγάλου χρονικού διαστήματος και συνεπακόλουθα παραβίασης της αρχής της καλής πίστης. Ούτε και αποδέχεται τους ισχυρισμούς του σταθμού περί ασυνέπειας και κακοπιστίας της Αρχής, εξαπάτησης και ταλαιπωρίας του, και συνεπακόλουθα παραβίασης της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

«Η ασυνεπής, αντιφατική συμπεριφορά της διοικήσεως (venire contra factum proprium) προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη και μπορεί να συνεπάγεται την παρανομία της διοικητικής πράξεως. Συγκεκριμένα, **κακόπιστη είναι η συμπεριφορά της διοίκησης όταν αίρει εκ των υστέρων** στην συγκεκριμένη περίπτωση κίνητρα που πρόβλεψε ο νόμος για να προσελκύσει ορισμένη συμπεριφορά του ιδιώτη (συχνά στη νομοθεσία επενδύσεων ή εισαγωγής ξένου συναλλάγματος)· **ή όταν αντίκειται σε υποσχέσεις ή**

σε «δεσμευτικές» ή σε «επίσημες» πληροφορίες των αρμόδιων αρχών...» (Π.Δ.Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, τέταρτη έκδοση, σελ.183)

Η Αρχή ουδέποτε προέβη σε πρακτική ή είχε συμπεριφορά την οποία μεταγενέστερα αναίρεσε, ούτε ποτέ έδωσε υποσχέσεις ή δεσμευτικές ή «επίσημες» πληροφορίες, ή είχε συμπεριφορά τέτοια, ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί κακόπιστη και ασυνεπής ή να δικαιολογεί την ισχυριζόμενη δημιουργηθείσα πεποίθηση του σταθμού, ότι η Αρχή θα τον απάλλαζε στην παρούσα υπόθεση.

Περαιτέρω, και παρά το γεγονός ότι, όπως έχει προαναφερθεί, η Αρχή απορρίπτει τους ισχυρισμούς του σταθμού περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και καλής πίστης, η Αρχή παραπέμπει στο πιο κάτω απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί της προσφυγής 959/2004 G. P. IRON & WOOD MAKERS LTD V. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ 1.ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ):

«Τα άρθρα 50 και 51 του περί των Γενικών Αρχών του περί Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, Ν.158(Ι)/99, παραπέμπουν στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης και επιβάλλουν όπως η διοίκηση δεν επιτρέπεται να ενεργεί με τρόπο ασυνεπή, αντιφατικό ή κακόπιστο. Δεν θα πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι η καλή πίστη δεν καταλήγει και σε κατάργηση της νομιμότητας στη λειτουργία της διοίκησης (*Δημοκρατία ν. Παπαφώτη (1997) 3 Α.Α.Δ. 191, 196*). Η αρχή της καλής πίστης σκοπεύει στον αποκλεισμό της αυθαιρεσίας στη διοικητική λειτουργία αλλά δεν υπερφαλαγγίζει, όπως τονίζεται στην *Tamassos Suppliers ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 60*, την αρχή της σύννομης λειτουργίας της διοίκησης που είναι συνυφασμένη, όπως και κάθε κρατική λειτουργία, με την αρχή του κράτους δικαίου ». (Προσφυγή Αρ. 959/2004 G. P. IRON & WOOD MAKERS LTD V. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ

1. ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ).

Από την ως τώρα λειτουργία της Αρχής και τη διαδικασία που πάντοτε ακολουθούσε και ακολουθεί, και την οποία ο σταθμός γνωρίζει πάρα πολύ καλά από άλλες ενώπιον της Αρχής υποθέσεις του, αν η Αρχή αποφάσιζε την απαλλαγή του σταθμού στην υπό εξέτασιν υπόθεση, θα το έπραττε με γραπτή και πλήρως αιτιολογημένη απόφασή της, την οποία θα κοινοποιούσε στο σταθμό. Απαλλαγή χωρίς γραπτή και πλήρως αιτιολογημένη απόφαση θα συνιστούσε αντιφατική συμπεριφορά εκ μέρους της Αρχής. Κατά συνέπειαν, η εικασία του σταθμού περί απαλλαγής δεν δικαιολογείται.

Με βάση τα ανωτέρω, η Αρχή απορρίπτει τον ισχυρισμό του σταθμού περί ασυνέπειας και κακοπιστίας της και περί παραβίασης της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

Η Αρχή, ουδέποτε επέδειξε ασυνεπή και αντιφατική συμπεριφορά η οποία να προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του σταθμού απέναντι της και ουδέποτε εκμεταλλεύτηκε καταστάσεις ή δημιουργήσει καταστάσεις πλάνης ή απάτης του σταθμού, συμπεριφορά που θα δικαιολογούσε τους πιο πάνω αβάσιμους και αδικαιολόγητους ισχυρισμούς του, ως επίσης την αβάσιμη και αδικαιολόγητη ισχυριζόμενη πεποίθησή του για απαλλαγή του από τις επίδικες παραβάσεις.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του σταθμού ότι «*Η Αρχή όχι μόνο δεν αποφάσισε επί της προδικαστικής ένστασης.....*» που περιέχεται στη σελ.3 στην επιστολή του με ημερομ.2.7.2007 (παράγραφος 6 της Νομικής Εισηγήσης) η Αρχή θέλει να παρατηρήσει ότι διάβασε με μεγάλη προσοχή όλες τις γραπτές εισηγήσεις του σταθμού και δεν διαπίστωσε την υποβολή οποιασδήποτε προδικαστικής ένστασης εκ μέρους του σταθμού.

Εν όψει των ανωτέρω η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις του άρθρου **33(2)(η)** (υποστοιχεία 3, 6, 9, 11, 14 και 21) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της παραγράφου **ΣΤ.3** (υποστοιχεία 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, και 22) του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της παρούσας. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΙΩΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ.

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ.57/2005(1))

**ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»**

Ημερομηνία Απόφασης: 20 Οκτωβρίου 2008

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Άντρου Μιχαηλίδη, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη, και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 19 Μαρτίου 2008 η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις του **άρθρου 33(2)(η)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της **παραγράφου ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις αναφέρουν τα εξής:

Το άρθρο **33(2)(η)** αναφέρει:

«Όταν παρεμβάλλονται διαφημίσεις ή τηλεμπορικά μηνύματα σε εκπομπές άλλες από εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο (στ), πρέπει να παρέχεται διάστημα είκοσι τουλάχιστο λεπτών μεταξύ δύο διαδοχικών διακοπών κατά τη διάρκεια της εκπομπής.»

Η παράγραφος **ΣΤ. 3** αναφέρει:

«Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3½ λεπτά.»

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υπόθεσης, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 24.7.2008 κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Στις 25.7.2008 ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης με επιστολή του ανέφερε τα εξής:

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

A) Γεγονότα:

1. Στην συνεδρία της υπ' αρ. 16/2005 και ημερ. 6/4/2005, η Αρχή αποφάσισε, αφού έκρινε το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο, να προωθήσει την εναντίον του υπόθεση. Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.
2. Την 19/04/2005, η Αρχή κοινοποίησε το σταθμό τις επίδικες κατηγορίες.
3. Την 09/5/2005 ο σταθμός υπέβαλε τις πρώτες του νομικές εισηγήσεις επί της ουσίας των υποθέσεων.
4. Την 20/01/2006 ο σταθμός δια του εκπροσώπου του προέβη σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.
5. Ενάμιση χρόνο μετά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και πέραν των δυο χρόνων μετά που ο σταθμός υπέβαλε τις πρώτες του νομικές εισηγήσεις επί της ουσίας των καταγγελιών, οι οποίοι κατεδείκνυαν ότι οι επίδικες κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες, η Αρχή με επιστολή της ημερ. 22/6/2007, ενημέρωσε το σταθμό ότι όρισε την παρούσα υπόθεση για ακρόαση στις 04/07/2007.
6. Βάσει των ευρημάτων του από την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και ενόψει της προγραμματισμένης ακρόασης, ο σταθμός απέστειλε στις 25/6/2007 επιστολή με την οποία υπέβαλε προδικαστικές ενστάσεις και συγχρόνως υπέβαλε αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες του διοικητικού φακέλου και παροχή σημαντικότερων στοιχείων που απουσίαζαν από το διοικητικό φάκελο.
7. Η Αρχή με επιστολή της ημερ. 27/06/2007, αρνήθηκε να παραχωρήσει στο σταθμό πλήρες δικαίωμα γνώσης του διοικητικού φακέλου
8. Ο σταθμός με επιστολές του ημερ. 2/7/2007, 9/9/2007, 21/02/2008, 27/02/2008, 07/03/2008 εξακολουθούσε να ζητεί από την Αρχή πλήρες δικαίωμα γνώσης του διοικητικού φακέλου, πριν την

ακρόαση, η οποία στο μεταξύ αναβλήθηκε και ορίστηκε για την 17/03/2008.

9. Η Αρχή με επιστολές της ημερ. 27/08/2007, 21/2/2008, 25/02/2008 και 06/03/2008 εξακολουθούσε να εκφράζει επίμονα την άρνηση της στο αίτημα του σταθμού, όποτε οι εκπρόσωποι του σταθμού με επιστολή τους ημερ. 15/03/2008, ανέφεραν ότι χωρίς την παροχή των αιτούμενων στοιχείων, αδυνατούν να εκπροσωπήσουν δίκαια και σωστά το σταθμό.
10. Η Αρχή ανέβαλε την ακρόαση, χωρίς να ειδοποιήσει το σταθμό, για την 19/03/2008.
11. Η Αρχή με επιστολή της ημερ. 24/07/2008, κοινοποίησε στο σταθμό την καταδικαστική της απόφαση ημερ. 19/03/2008. Όπως φαίνεται από το κείμενο της απόφασης, στη συνεδρία της Αρχής ημερ. 19/03/2008, συμμετείχε και ο κ. Άντρος Μιχαηλίδης, οποίος αντικατέστησε το Μέλος της Αρχής κ. Νίκο Παπαμιχαήλ που είχε παραιτηθεί.
12. Η Αρχή μέχρι σήμερα δεν έχει ικανοποιήσει το αίτημα του σταθμού, ημερ. 25/6/2006, για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες του διοικητικού φακέλου και παροχή σημαντικότερων στοιχείων που απουσίαζαν από το διοικητικό φάκελο.

B) Νομικές Εισηγήσεις:

1. Παράβαση του δικαιώματος ακρόασης:

Ο σταθμός στην παρούσα υπόθεση έχει καταδικασθεί, χωρίς να έχει στη διάθεσή του πλήρες οπλοστάσιο για να υπερασπισθεί, καθώς η Αρχή ποτέ δεν του παραχώρησε δικαίωμα πλήρους γνώσης του διοικητικού φακέλου. Υπενθυμίζουμε ότι ο σταθμός έχει υποβάλει αίτημα για παροχή σ' αυτόν ουσιωδών στοιχείων του διοικητικού φακέλου από την 25/6/2007, το οποίο μέχρι σήμερα ποτέ δεν έχει ικανοποιηθεί.

Με έκπληξή μας παρατηρήσαμε ότι η Αρχή στην καταδικαστική της απόφαση ημερ. 19/03/2008 (σελίδες 39-42), υποτίθεται ότι δίνει κάποιες απαντήσεις

αναφορικά με τα ερωτήματα που είχε θέσει ο σταθμός με το αίτημά του ημερ. 25/6/2007. Είναι πραγματικά απορίας άξιο, τι ακριβώς επιδιώκει η Αρχή, με το να δίνει – υποτίθεται – απαντήσεις, μετά που έκρινε ένοχο το σταθμό, σε ερωτήματα τα οποία ο σταθμός έθετε για σκοπούς ακροάσεως – υπερασπίσεως. Ποια η λογική; Ο σταθμός χρειαζόταν τα αιτούμενα στοιχεία πριν την ακρόαση και ασφαλώς πριν την καταδίκη. **Η διαδικασία που έχει ακολουθήσει η Αρχή, αντίκειται στην Αρχή της Χρηστής Διοίκησης και γεννά εξόφθαλμο λόγο ανάκλησης της καταδικαστικής απόφασης.**

Άνευ βλάβης της πιο πάνω εισήγησής μας, υποβάλλουμε ότι στις σελίδες 39- 42 καμία απολύτως απάντηση δεν δίνεται στα συγκεκριμένα και εξειδικευμένα ερωτήματα που είχε θέσει ο σταθμός με το αίτημά του ημερ. 25/06/2007.

Συγκεκριμένα:

I. Για την παράγραφο 1 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι οι απαντήσεις προκύπτουν ξεκάθαρα από το διοικητικό φάκελο. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν προκύπτει από το έντυπο «Διερεύνησης Παραβάσεων», το οποίο είναι με τέτοιο τρόπο συμπληρωμένο που εύλογα γεννά όλα τα ερωτήματα που έχουμε θέσει. Όσον αφορά την απάντηση για το επιμέρους ερώτημα IV, αναφέρουμε ότι αυτή, δεν προέκυπτε από το έντυπο «Διερεύνησης Παραβάσεων». **Η Αρχή οφείλει να επανανοίξει τη διαδικασία, για να υποβάλουμε σχετική προδικαστική ένσταση.**

II. Για την παράγραφο 2 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι οι απαντήσεις προκύπτουν ξεκάθαρα από το αναφερόμενο απόσπασμα πρακτικών. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν προκύπτει από το έντυπο «Απόσπασμα Πρακτικών από τη συνεδρία της Αρχής αρ. 16/2005», το οποίο είναι ελλιπέστατο, **δεν είναι άρτιο** και επομένως εύλογα γεννά όλα τα ερωτήματα που έχουμε θέσει. Η Αρχή δεν έχει απαντήσει ουσιώδη ερωτήματα του σταθμού.

III. Για την παράγραφο 3 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι οι απαντήσεις προκύπτουν ξεκάθαρα από το αναφερόμενο εσωτερικό σημείωμα – «πόρισμα» της ερευνώσας λειτουργού. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν προκύπτει από το εν λόγω σημείωμα και η Αρχή δεν απαντά καθόλου ουσιώδη ερωτήματα του σταθμού.

IV. Για την παράγραφο 4 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι οι απαντήσεις προκύπτουν ξεκάθαρα από το κατηγορητήριο. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν προκύπτει απ' αυτό.

V. Για την παράγραφο 5 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι πάντα λαμβάνει υπόψη της τις θέσεις του σταθμού. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν δίνεται στα συγκεκριμένα ερωτήματα που έχει θέσει ο σταθμός.

VI. Για την παράγραφο 6 του αιτητικού μας, η Αρχή απαντά γενικά και αόριστα ότι οι απαντήσεις προκύπτουν ξεκάθαρα από το αναφερόμενο εσωτερικό σημείωμα της ερευνώσας λειτουργού ημερ.1/11/2005. Υποβάλλουμε ότι καμία απολύτως απάντηση δεν προκύπτει από το εν λόγω σημείωμα και η Αρχή δεν απαντά καθόλου ουσιώδη ερωτήματα του σταθμού.

Ενόψει όλων των πιο πάνω, καλούμε την Αρχή να ανακαλέσει την καταδικαστική της απόφαση ημερ. 19/03/2008 και να μας παραχωρήσει έστω και τώρα, ουσιαστικό και πλήρες δικαίωμα ακροάσεως.

2. Παραίτηση κ. Παπαμιχαήλ:

Όπως προκύπτει από τα γεγονότα που αναφέρουμε πιο πάνω, προτού παραιτηθεί και αντικατασταθεί, ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε στη συνεδρία της Αρχής ημερ. 6/4/2005 και υπ' αρ. 16/2005.

Προκύπτουν λοιπόν τα ακόλουθα:

Η εξέταση του πορίσματος, η αξιολόγηση των συγκεντρωθέντων στοιχείων, η αξιολόγηση του νομικού και πραγματικού υλικού και η κρίση για εκ πρώτης όψεως ενοχή του σταθμού, έγιναν λαμβανομένης υπόψη της κρίσης του κ. Παπαμιχαήλ προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα της δράσης των συλλογικών οργάνων και ειδικότερα τα περί της νόμιμης συγκρότησης — νόμιμης σύνθεσης — νόμιμης λειτουργίας, δεν ήταν επιτρεπτό να προχωρήσει η διαδικασία, εφόσον αυτή στηριζόταν στην προπαρασκευαστική απόφαση της Αρχής ημερ. 6/4/2005 και υπ' αρ. 16/2005.

Η παρουσία του κ. Παπαμιχαήλ στην πιο πάνω συνεδρία της Αρχής, εδημιούργησε / εσωματοποίησε το όργανο. Αυτό το όργανο που διαχειρίστηκε την υπόθεση και κατέληξε στην κρίσιμη προπαρασκευαστική απόφαση για εκ πρώτης όψεως ενοχή, αξιολογώντας και πραγματικό υλικό, δεν υπάρχει πλέον. Επομένως η Αρχή μετά την αλλαγή, ενήργησε *cum officio functus*.

Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης. **Το νέο όργανο με το διορισμό του κ Μιχαηλίδη, δεν μπορούσε να λειτουργήσει σε ημιτελή υπόθεση.**

Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Παραπέμπουμε ενδεικτικά στην υπόθεση «**The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides, Revisional Jurisdiction Appeal No. 332, (1985) 3 CLR, 163**» και στην υπόθεση **655/20031 Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ. 15/7/2004.**»

Εν συνεχεία, η Αρχή με επιστολή της προς στο σταθμό ημερομ. 2.9.2008 ανέφερε τα εξής:

«Έχω οδηγήσει να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 25.7.2008 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την κοινοποίηση των αποφάσεων της Αρχής μέχρι την ημέρα επιβολής των σχετικών κυρώσεων, αποστέλλονται από τους σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται, μεταξύ άλλων, θέματα που έχουν σχέση με τις αποφάσεις της Αρχής, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότι τα θέματα που εγείρονται, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα επιβληθεί η κύρωση και θα αποτελούν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι, τα θέματα που εγείρετε με την επιστολή σας ημερομηνίας 25.7.2008, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία ημερομηνίας 15.9.2008 κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην λόγω υπόθεση.»

Στις 2.9.2008 η Αρχή με επιστολή της κάλεσε το σταθμό σε συνεδρία της τη Δευτέρα 15.9.2008 για επιβολή κύρωσης.

Στις 3.9.2008 ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης με επιστολή του ανέφερε τα εξής για τις υποθέσεις με Αρ. Φακ. 57/2005(1) και 58/2005(1):

«Λυπούμαι να παρατηρήσω ότι το δικαίωμα γνώσης του διοικητικού φακέλου και της εναντίον των πελατών μας υπόθεσης δεν το διασφαλίζει η απόφαση της Αρχής ή του Διευθυντού με τις επιστολές ημερ.2.9.2008 που μας κοινοποιήθηκαν.

Μας ζητάτε να συμμετάσχουμε στην διαδικασία επιβολής κύρωσης και τα σοβαρά θέματα φυσικής δικαιοσύνης να τα χειρισθείτε στην απόφαση με την

οποία θα επιβάλετε κύρωση. Δηλαδή προδέσμευση δεσμευμένου και προαποφασισμένου αποτελέσματος.

Λυπούμαι είναι παρωδία διαδικασίας και είμαστε υποχρεωμένοι να μην συμμετάσχουμε, σεβόμενοι την τάξη δικαίου και τα δικαιώματα των πελατών μας.»

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ.4.9.2008 προς στο σταθμό ανέφερε τα εξής:

«Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην αλληλογραφία μας η οποία λήγει με επιστολή σας ημερομηνίας 3/9/2008, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και να σας ενημερώσω ότι η Αρχή δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε στο περιεχόμενο της ταυτάριθμης επιστολής της ημερομηνίας 2/9/08.

Ως εκ τούτου σας υπενθυμίζεται ότι η συνεδρία κατά την οποία θα επιβληθεί κύρωση στην εν λόγω υπόθεση έχει οριστεί τη Δευτέρα 15/9/2008 στις 16:15 και καλείστε εάν και εφόσον επιθυμείτε να παρευρεθείτε.»

Η Αρχή, στην συνεδρία της ημερομ.15.9.2008 αρ. 39/2008, αποφάσισε όπως προχωρήσει σε αναβολή της εν λόγω υπόθεσης η οποία ήταν ορισμένη για επιβολή κύρωσης, λόγω απουσίας του Μέλους κ. Ανδρέα Κωνσταντινίδη και την όρισε εκ νέου στις 20/10/2008. Ο σταθμός δεν ενημερώθηκε για την εξέλιξη αυτή, καθότι με την επιστολή του ημερομ.3.9.2008, δήλωσε ότι δεν προτίθεται να συμμετάσχει στη διαδικασία επιβολής κύρωσης.

Η Αρχή αφού έλαβε σοβαρά υπόψη της όλα τα σημεία της επιστολής του Δικηγόρου του σταθμού με ημερομ. 25.7.2008, παρατηρεί τα ακόλουθα:

Σε σχέση με τη θέση του σταθμού ότι παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης του, καθώς και τους ισχυρισμούς του ότι «Ο σταθμός στην παρούσα υπόθεση έχει καταδικασθεί, χωρίς να έχει στη διάθεσή του πλήρες οπλοστάσιο για να υπερασπισθεί, καθώς η Αρχή ποτέ δεν του παραχώρησε δικαίωμα πλήρους

γνώσης του διοικητικού φακέλου.» και ότι «Με έκπληξή μας παρατηρήσαμε ότι η Αρχή στην καταδικαστική της απόφαση ημερ. 19/03/2008 (σελίδες 39-42), υποτίθεται ότι δίνει κάποιες απαντήσεις αναφορικά με τα ερωτήματα που είχε θέσει ο σταθμός με το αίτημά του ημερ. 25/6/2007. Είναι πραγματικά απορίας άξιο, τι ακριβώς επιδιώκει η Αρχή, με το να δίνει – υποτίθεται – απαντήσεις, μετά που έκρινε ένοχο το σταθμό, σε ερωτήματα τα οποία ο σταθμός έθετε για σκοπούς ακρόασης – υπερασπίσεως. Ποια η λογική; Ο σταθμός χρειαζόταν τα αιτούμενα στοιχεία πριν την ακρόαση και ασφαλώς πριν την καταδίκη. Η διαδικασία που έχει ακολουθήσει η Αρχή, αντίκειται στην Αρχή της Χρηστής Διοίκησης και γεννά εξόφθαλμο λόγο ανάκλησης της καταδικαστικής απόφασης.», η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην απόφασή της ημερομ.19.3.2008 σελ. 36-42 όπου τοποθετείται επί του θέματος. Η Αρχή υπενθυμίζει στο σταθμό ότι όλα τα γεγονότα, οι πληροφορίες και οι λεπτομέρειες της υπόθεσης προκύπτουν από το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης τον οποίο ο σταθμός έχει επιθεωρήσει στις 20.1.2006 και κατά συνέπεια ο σταθμός είχε ενώπιον του όλα τα γεγονότα, πληροφορίες και λεπτομέρειες της υπόθεσης πριν από την καθορισμένη ημερομηνία εξέτασής της. Ο σταθμός σε καμία περίπτωση δεν στερήθηκε του δικαιώματος γνώσης, υπεράσπισης, ακρόασης, πληροφόρησης και απόκτησης των αιτούμενων εγγράφων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ο σταθμός είχε και έχει πλήρη και εκ των προτέρων γνώση, όλων εκείνων των στοιχείων, και τίποτα λιγότερο, από ό, τι και η Αρχή είχε κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της, σε σχέση με τις εξεταζόμενες πιθανές παραβάσεις.

Η Αρχή επαναλαμβάνει ότι σε καμιά απόφαση, νομολογία ή νομοθεσία, δεν υιοθετείται ως μέρος του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, η ακολουθούμενη από το σταθμό τακτική της υποβολής 28 τόσων πανομοιότυπων ερωτημάτων (τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν επηρεάζουν την ουσία των υπό εξέτασιν παραβάσεων), σε σχέση με κάθε στοιχείο του

διοικητικού φακέλου, τον οποίο με άδεια της Αρχής επιθεωρεί. Ερωτήματα, των οποίων οι απαντήσεις είναι αυτονόητες, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία που ορίζει τη διαδικασία διερεύνησης και εξέτασης υποθέσεων από την Αρχή, την οποία η Αρχή πιστά ακολουθεί.

Ο σταθμός είχε τη δυνατότητα να υποβάλει μέσω του δικαιώματος της ακρόασης που του παρέχεται, οποιοσδήποτε εισηγήσεις έκρινε σκόπιμο να υποβάλει, και η Αρχή τις έλαβε υπόψη της ως όφειλε κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της και την έκδοση της σχετικής απόφασής της.

Σε ό,τι αφορά στη θέση του σταθμού για το ερώτημα IV της παραγράφου I της επιστολής με ημερομ.25.6.2007, όπως αυτή καταγράφεται στην επιστολή του σταθμού ημερομ.25.7.2008, η Αρχή επισημαίνει ότι το έντυπο Διερεύνησης Παραβάσεων, όπως καλά γνωρίζει ο σταθμός έχει υπογράψει ο Διευθυντής της Αρχής κ. Επαμεινώνδας αφού, όπως επίσης καλά γνωρίζει ο σταθμός και όπως αναφέρεται και στην απόφαση της Αρχής ημερομ.19.3.2008 σελ.39 υπήρξε εκχώρηση εξουσίας της Αρχής προς το Διευθυντή με απόφαση της ημερομ.4.7.2001 να ορίζει Λειτουργό. Ως εκ τούτου η Αρχή κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος να επανανοίξει τη διαδικασία.

Σε ό,τι αφορά στους ισχυρισμούς του σταθμού περί ύπαρξης μη άρτιου πρακτικού, όπως αυτοί καταγράφονται στην επιστολή του ημερομ.25.7.2008, η Αρχή παραπέμπει το σταθμό στην Απόφασή της ημερομ.19.3.2008 σελ.39 όπου τοποθετείται επί του θέματος.

Επιπλέον, η Αρχή επαναλαμβάνει ότι οι όποιες πληροφορίες αφορούν στην υπό αναφορά υπόθεση κατά το συγκεκριμένο στάδιο διαδικασίας βρίσκονται στο Απόσπασμα Πρακτικών το οποίο βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίο και έχει επιθεωρήσει ο σταθμός.

Σε σχέση με τους λοιπούς ισχυρισμούς του σταθμού στην επιστολή του ημερ.25.7.2008 σημεία III-VI, η Αρχή δεν έχει τίποτε να προσθέσει πέραν των όσων αναφέρονται στην απόφασή της ημερομ.19.3.2008, σελ. 40 – 42, όπου τοποθετείται επί των πιο πάνω ερωτημάτων και στην οποία παραπέμπει το σταθμό.

Εν όψει των ανωτέρω και αναφορικά με την εισήγηση του σταθμού για ανάκληση της απόφασης της Αρχής ημερομ.19.3.2008, η Αρχή κρίνει ότι ο σταθμός δεν υπέβαλε οποιαδήποτε νέα στοιχεία που να τη δικαιολογούν και δεν συντρέχει οιοσδήποτε λόγος ανάκλησης της απόφασής της.

Όσον αφορά τις θέσεις του σταθμού σχετικά με την παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ όπως αυτές καταγράφονται στην επιστολή του ημερομ.25.7.2008 παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Το υφιστάμενο διοικητικό όργανο, η Αρχή, είναι το ίδιο και το αυτό όργανο που διορίστηκε στις 15.6.2004 με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ.60.421. Δεν υπάρχει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, ούτε νέο συλλογικό όργανο όπως ισχυρίζεται ο σταθμός. Για να υπάρξει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η λήξη της εξαετούς θητείας της υφιστάμενης Αρχής και ο διορισμός νέας Αρχής από το Υπουργικό Συμβούλιο με σχετική απόφασή του, προϋποθέσεις οι οποίες δεν συντρέχουν.

Αντιθέτως με τα όσα ισχυρίζεται ο σταθμός, στην περίπτωση της Αρχής, δεν υπάρχει συγκρότηση νέου οργάνου αλλά υπάρχει σύμφωνη με το Νόμο παραίτηση μέλους, κένωση της θέσης του και νέος διορισμός -με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου- για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας της Αρχής. Είναι νομότυπη τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ, όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη.

Η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ είναι καθόλα σύμφωνη με τις πρόνοιες του Νόμου 7(Ι)/98.

Το **άρθρο 5(1)(β)** του Νόμου προβλέπει:

«5.—(1) Η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Σε περίπτωση θανάτου·

(β) σε περίπτωση παραίτησης που υποβάλλεται γραπτώς στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(γ) σε περίπτωση έκπτωσης που αποφασίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο—

(i) λόγω ανάληψης αξιώματος ή θέσης σε οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα· ή

(ii) λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Το **άρθρο και 5(2)** του Νόμου προβλέπει:

(2) Σε περίπτωση που η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται πριν από τη λήξη της θητείας του, το Υπουργικό Συμβούλιο προβαίνει σε νέο διορισμό για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας του».

Το **άρθρο 7(9) του Ν7(Ι)/98** επίσης προβλέπει ότι :

«Η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στο διορισμό μέλους της δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της».

Σχετική είναι η απόφαση στις Προσφυγές 341/04 και 549/04 Παιδικό Κανάλι Το Ένα Λιμιτεδ και Gussi Holdings Ltd εναντίον Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, αναφερόμενο στο άρθρο 7(9) του Νόμου και την παραίτηση του κ. Κακογιάννη -από προηγούμενη σύνθεση της Αρχής- έκρινε ότι «Προβλέπεται ρητά στο Νόμο ότι οι διαδικασίες συνεχίζονται έστω και αν παραιτείται μέλος της («λόγω χηρείας θέσης της Αρχής»). Συναφώς η παραίτηση του κ. Κακογιάννη από τη θέση του μέλους δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα την επίδικη απόφαση».

Αν ίσχυαν όσα ισχυρίζεται ο σταθμός σχετικά με την παραίτηση και διορισμό μέλους της Αρχής και τις συνέπειες αυτών, τυχόν παραίτηση μέλους της Αρχής και/ή διορισμός νέου μέλους θα σήμαινε παράλυση όλων των διαδικασιών και μη λειτουργία της Αρχής, αποτέλεσμα παράλογο και σίγουρα εκτός του σκοπού του Νομοθέτη ο οποίος προκειμένου να διασφαλίσει την συνέχιση της λειτουργίας της Αρχής σε περιπτώσεις παραίτησης και/ή διορισμού μέλους της, θέσπισε τις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του Νόμου 7(Ι)/98.

Ο σταθμός επικαλείται 2 αποφάσεις ως σχετικές με το θέμα και ως υποστηρικτικές των πιο πάνω ισχυρισμών του, στην υπόθεση *The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides*, Appeal No.332(1985) 3 CLR, 163 και στην υπόθεση 655/2003 Βραχίμης Χατζηγάννας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ. Η Αρχή σε σχέση με τις αποφάσεις αυτές σημειώνει:

A. και οι 2 αυτές αποφάσεις αναφέρονται σε πράξεις της ΕΔΥ μετά από προφορικές συνεντεύξεις υποψηφίων.

B. και στις 2 αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός υπήρξε αρχική απόφαση της ΕΔΥ υπό συγκεκριμένη σύνθεση η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ακολούθως υπήρξε νέα απόφαση της ΕΔΥ με άλλη σύνθεση (νέα σύνθεση/ άλλο όργανο) η οποία υιοθέτησε κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης οργάνου αναφορικά με προφορικές συνεντεύξεις και προσόντα υποψηφίων.

Επίσης, στις από το σταθμό αναφερόμενες υποθέσεις, οι ακυρωθείσες αποφάσεις λήφθηκαν στο στάδιο της επανεξέτασης της υπόθεσης μετά από ακύρωση της απόφασης του διοικητικού οργάνου με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Είναι σαφές ότι, οι αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός αναφέρονται σε ξένα σε σχέση με την Αρχή περιστατικά και διαδικασίες ως επίσης σε γεγονότα που ουδεμία σχέση έχουν με την παρούσα υπόθεση.

Θέση της αρχής είναι ότι τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη είναι καθόλα νομότυπα και δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τη διαδικασία ή τις αποφάσεις της Αρχής σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Τέλος, σε ό,τι αφορά στην επιστολή του σταθμού με ημερομ.3.9.2008 η Αρχή τονίζει ότι το συμπέρασμα του σταθμού περί προαποφασισμένου αποτελέσματος είναι αυθαίρετο και αστήρικτο. Επίσης, η Αρχή αντιπαρέρχεται τους ισχυρισμούς περί παρωδίας της διαδικασίας.

Η Αρχή έχει επανειλημμένα υποδείξει ότι η φιλοσοφία ρύθμισης της συχνότητας και της διάρκειας των διαφημιστικών μηνυμάτων πηγάζει μέσα από δύο βασικές αρχές: το δικαίωμα του τηλεθεατή να παρακολουθεί απρόσκοπτα ένα πρόγραμμα χωρίς συχνές και μεγάλες σε διάρκεια διακοπές και το σεβασμό προς τον δημιουργό και το έργο του που επιβάλλεται να μεταδοθεί ενιαίο, ως ανθρώπινη δημιουργία.

Όπως σχολιάζει την οδηγία του Συμβουλίου 89/552/ΕΟΚ σχετικά με τη διαφήμιση, ο **Π. Α. Δαγτόγλου** στο σύγγραμμα του «**Συνταγματικό Δίκαιο – Ατομικά Δικαιώματα Α'**», εκ. 1991, παραγ.884:

«η διαφήμιση είναι η χρυσοφόρα πλευρά της τηλεοράσεως. Δεν είναι φυσικά καθόλου επίμεμπη καθ' εαυτήν. Αντιθέτως καθιστά δυνατή την ανεξαρτησία των τηλεοπτικών σταθμών από την κρατική ή άλλη κηδεμονία και εξυπηρετεί αναμφισβήτητα την λειτουργία της αγοράς.

Συνεπάγεται όμως και αρκετούς κινδύνους καταχρήσεως. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί, εν όψει των υψηλών εισοδημάτων από την διαφήμιση, μπορούν να κλείνουν τα μάτια ή και να επιδιώκουν όλο και μεγαλύτερη έκταση των διαφημιστικών εκπομπών και μάλιστα στον δημοφιλή τηλεοπτικό χρόνο και εις βάρος όλων των άλλων προγραμμάτων, διακόπτοντας οποιεσδήποτε και μάλιστα δημοφιλείς εκπομπές.....»

Η διαφήμιση πρέπει επομένως να κατοχυρωθεί μεν, αλλά και προστατευθεί από τις ίδιες τις καταχρήσεις της. Για το λόγο αυτό η οδηγία προβλέπει κανόνες που τηρούν τη διαφήμιση στο μέτρο του εύλογου, θεμιτού και νόμιμου αφενός και απαγορεύουν τις διάφορες μορφές καταχρήσεως της αφετέρου.....»

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιον της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών απόψεων του σταθμού, ως επίσης τη συμπεριφορά του σταθμού ως προς τη διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων, κρίνει και αποφασίζει όπως επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **5.12.2004** το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **€6,000** ως ακολούθως:

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 1)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 2)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 3)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 4)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 5)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 6)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 7)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 8)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 9)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 10)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των

περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 11)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **12.12.2004** το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **€5,000** ως ακολούθως:

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 13)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 14)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 15)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των

περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €.500.

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 16)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €.500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 17)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €.500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 18)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €.500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 19)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €.500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 20)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των

περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

- Για την παράβαση του άρθρου του άρθρου **33(2)(η) (υποστοιχείο 21)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 22)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

Η Αρχή επισημαίνει για ακόμα μια φορά ότι θεωρεί τις πιο πάνω παραβάσεις ως πολύ σοβαρές και καλεί τον σταθμό να συμμορφωθεί με τις πρόνοιες της Νομοθεσίας. Η Αρχή θα παρακολουθεί τον σταθμό και σε περίπτωση επανάληψης παρόμοιων παραβάσεων θα είναι πολύ πιο αυστηρή.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το διοικητικό πρόστιμο των **€11,000** που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

(Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ.

